

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาของปัญหาและปัญหา

“อิสลาม” เป็นระบอบการดำเนินชีวิตที่มุ่งปลูกสร้างจิตสำนึกให้มนุษย์รักความสงบ สันติและรักษาความปลอดภัยให้กับตนเอง อิสลามส่งเสริมมนุษย์ให้เลือกบริโภคแต่เฉพาะอาหารที่ดีมีประโยชน์ ห้ามนำตัวเองสู่ความหายนะ ห้ามดื่มสุราและสิ่งมีเมา ห้ามบริโภคเนื้อสุกร เลือดและซากสัตว์ตาย โดยมีได้ผ่านการเชือดอย่างถูกวิธีดังปรากฏเป็น โองการในคัมภีร์อัลกุรอาน และในสุนนะฮ์ของท่านนบีมุฮัมมัด¹ ﷺ ได้บัญญัติถึงสิ่งเหล่านี้ไว้โดยตรง แต่กรณีของ “บุหรี” หรือ “ยาสูบ” แม้จะเป็นสิ่งบริโภคที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ชีวิต ทรัพย์สิน และสิ่งแวดล้อม แต่ไม่ปรากฏโองการใดในคัมภีร์อัลกุรอาน และอัลสุนนะฮ์ของท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ บัญญัติห้ามบุหรีหรือยาสูบไว้โดยตรงดังเช่นสุรา สุกร เลือดหรือซากสัตว์ดังกล่าวมาข้างต้น ด้วยเหตุนี้ จึงเป็นหน้าที่ของบรรดานักปราชญ์มุสลิมมีซฮับต่าง ๆ (สำนักคิดต่าง ๆ ทางกฎหมายอิสลาม) ที่จะต้องวิเคราะห์วินิจฉัยบทบัญญัติแห่งอัลกุรอาน และสุนนะฮ์เพื่อค้นหาคำตอบเกี่ยวกับศาสนบัญญัติอิสลามในกรณีของบุหรีหรือยาสูบว่าเป็นสิ่งต้องห้ามหรืออนุมัติอย่างไรหรือไม่เพื่อเป็นทางนำสำหรับมวลมุสลิมในการปฏิบัติตนให้ถูกต้องตามหลักศาสนบัญญัติในยุคสมัยปัจจุบันและอนาคตต่อไป

Abu Al MunZir, Abdulhaq, Ibn Abdullatif (1994) กล่าวว่า ยาสูบ ได้ถูกนำเข้าสู่ดินแดนอาหรับ ในราว ค.ศ. 1590 - 1611 ตรงกับ ส.ศ. 999 - 1020 โดยชาวคริสเตียน บรรดานักปราชญ์มุสลิมในสมัยนั้น จึงได้วิเคราะห์วินิจฉัยบทบัญญัติทั้งจากคัมภีร์อัลกุรอาน และสุนนะฮ์ของท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ต่อกรณีการบริโภคยาสูบว่ามีความชอบหรือผิดหลักศาสนาอิสลามหรือไม่ เนื่องจากพบว่าเป็นสิ่งที่มีกลิ่นฉุนที่น่ารังเกียจ ในขณะที่ตอนนั้นพิษภัยยังไม่เป็นที่ประจักษ์ทั้งยังเป็นที่ยอมรับกันว่าอาจมีประโยชน์บางประการดังปรากฏในบันทึกทางประวัติศาสตร์ว่า ชาวอินเดียแดงพื้นเมืองในทวีปอเมริกาเหนือใช้ในการรักษาโรคบางชนิดและใช้สูบในพิธีการต่าง ๆ (ประคิดวาทิศาธกกิจ, 2550) แต่เนื่องจากมีกลิ่นที่น่ารังเกียจ และเมื่อสูบเข้าสู่ร่างกายจะทำให้เกิดความมึนตึ๊งเทียบได้กับการบริโภคสุรา นักปราชญ์มุสลิมบางท่านในสมัยนั้นจึงมีทัศนะว่าการบริโภคยาสูบ

¹ หมายถึง บุคคลที่อัลลอฮ์ทรงคัดเลือกให้เป็นผู้นำหลักคำสอนที่เป็นบัญญัติใหม่ของศาสนาอิสลามไปเผยแผ่ทั้งโดยคัมภีร์และการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างให้กับประชาชาติที่ไปเผยแผ่

เป็นสิ่งต้องห้ามเด็ดขาด (หะรอม) แต่บางท่านเห็นว่าเป็นเพียงสิ่งที่น่ารังเกียจ (มักรูฮฺ) และบางท่านเห็นว่าเป็นสิ่งที่อนุมติ (มุบาหฺ) ในขณะที่บางท่านไม่แสดงความคิดเห็นใด ๆ และบางท่านให้ทัศนะไว้เป็นสองแง่สองมุม คือเห็นว่าเป็นสิ่งอนุมติ เว้นแต่หากพบว่ามันก่อให้เกิดอันตรายก็ให้ถือเป็นสิ่งต้องห้าม (Al Rahibani, Mustafa Ibn Saad, 1961)

ปัจจุบัน เป็นที่ทราบทั่วไปถึงพิษภัยของบุหรี่ องค์การอนามัยโลกระบุว่า การสูบบุหรี่เป็นสาเหตุสำคัญของการเจ็บป่วยและเสียชีวิตก่อนวัยอันควร มีผู้เสียชีวิตสืบเนื่องจากภัยของบุหรี่ประมาณปีละ 5 ล้านคน หรือ เฉลี่ยนาทีละประมาณ 10 คน สำหรับประเทศไทย มีข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติระบุว่าคนไทยเสียชีวิต จากโรคที่เกิดจากการสูบบุหรี่ปีละ 42,000 คน ได้แก่ มะเร็งปอด มะเร็งหลอดอาหาร มะเร็งชนิดอื่น ๆ โรคหัวใจ และหลอดเลือด ถุงลมโป่งพองและโรคทางเดินหายใจอื่นๆ (สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ, 2549) นอกจากนี้ ภัยจากบุหรี่ยังส่งผลกระทบต่อบุคคลที่ไม่ได้เสพอีกด้วย องค์การอนามัยโลกได้รายงาน ผลสำรวจปัญหาของบุหรี่มือสอง ระหว่างปี พ.ศ. 2542 - 2548 ทั่วโลก พบว่ากว่าร้อยละ 50 ของนักเรียน เกือบทุกประเทศ รับประทานบุหรี่มือสองในสถานที่สาธารณะ ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกรวมทั้งประเทศไทยจึงได้มีการรณรงค์ เรียกร้องให้มีการลด ละ และเลิกสูบบุหรี่ องค์การอนามัยโลกได้ประกาศให้ปี พ.ศ. 2523 เป็นปีแห่งการรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่ และต่อมาในปี พ.ศ. 2531 กำหนดให้วันที่ 31 พฤษภาคม ของทุกปี เป็นวันงดสูบบุหรี่โลก (World No Tobacco Day) (ประกิจ วาทีสาชกกิจ, 2549)

ประชากรไทยมุสลิมส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ข้อมูลการสำรวจอัตราการสูบบุหรี่ดังกล่าวข้างต้น จึงอนุมานได้ว่าประชากรมุสลิมจำนวนไม่น้อยเป็นผู้สูบบุหรี่ และเป็นกลุ่มผู้สูบบุหรี่ที่มีแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ไม่ดีขึ้น แม้ว่าแนวโน้มการบริโภคยาสูบโดยทั่วไปของประชากรไทยจะเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ดีขึ้นก็ตามจึงจำเป็นที่จะต้องหาแนวทางการรณรงค์เพิ่มเติม โดยเฉพาะอย่างยิ่งแนวทางการรณรงค์โดยใช้หลักศาสนาบัญญัติอิสลามเป็นแนวทาง เพราะอิสลามเป็นวิถีแห่งการดำเนินชีวิตของมวลมุสลิม เฉพาะอย่างยิ่งสังคมมุสลิมในภาคใต้ตอนล่างที่ยังคงเป็นสังคมอนุรักษ์นิยม และเทิดทูนหลักธรรมคำสอนทางศาสนาอย่างเหนียวแน่น

ประชากรในอำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี สัมภาษณ์ได้ว่า ปัจจุบันเยาวชนชาวไทยมุสลิมในอำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานีหันมาสูบบุหรี่กันจำนวนมาก เนื่องจากปรากฏการบุหรี่ปริเวณอำเภอยะรัง คือมีการขายบุหรี่ปันอย่างแพร่หลายในทุกๆ ตำบล ทุกๆ หมู่บ้าน และตามสถานที่ต่างๆ ในหมู่บ้านที่เยาวชนมักจะนั่งสูบบุหรี่ นั่นก็คือ ร้านน้ำชา ศาลาบริเวณมัสยิด และสถานที่อื่น ๆ ที่มีการอยู่ร่วมกันหรือเข้าสังคม

จากสภาพที่กล่าวมาข้างต้นและการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรม การสูบบุหรี่ ผู้ศึกษาในฐานะที่เป็นผู้สนใจปัญหาทางสังคมคนหนึ่งที่มีความสนใจกับพฤติกรรม การสูบบุหรี่ของเยาวชนชาวไทยมุสลิมตามที่ได้พบเห็นอยู่ทั่วไปในปัจจุบัน รวมถึงระดับความรู้เกี่ยวกับบุหรี่ และทัศนคติ ความเห็นของชาวไทยมุสลิมที่มีต่อการสูบบุหรี่ว่าเป็นอย่างไร เพื่อนำ ข้อมูลที่ได้ศึกษานี้ไปเป็นประโยชน์หรือเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการสูบบุหรี่ของชาวไทยมุสลิม ในอำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี เพื่อหาแนวทางในการรณรงค์ เพื่อลด และเลิกการสูบบุหรี่ และจะช่วยส่งผลต่อสุขภาพและคุณภาพที่ดีของตนเอง ผู้ใกล้ชิด และสังคมต่อไป

1.2 อัลกุรอาน อัลหะดีษ และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.2.1 อัลกุรอานเกี่ยวกับการสูบบุหรี่

การสรรเสริญทั้งหมดเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์ ² ความเมตตาจำเริญ และความสานติงมีแต่ท่านเราะสูล ³ ฉะนั้นขอปฏิญาณว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรได้รับการภักดี นอกจากอัลลอฮ์เพียงผู้เดียว โดยไม่มีภาคีหุ้นส่วนอันใดสำหรับพระองค์ และฉันขอปฏิญาณว่า ท่านนบีมุฮัมมัด ⁴ คือบ่าวของอัลลอฮ์ ⁵ และเป็นศาสนทูตของพระองค์

ส่วนหนึ่งจากพฤติกรรมที่เป็นการฝ่าฝืนอัลลอฮ์ ⁶ ซึ่งกลายเป็นเรื่องปกติในสังคมมุสลิม คือการสูบบุหรี่ ทั้งที่ผู้มีสติปัญญาใคร่ครวญทั้งหลายต่างรู้ดีถึงเป้าหมายของบทบัญญัติแห่งอิสลามว่า “บุหรี่เป็นสิ่งเสพติดที่ต้องห้าม” ด้วยเหตุผลหลายประการดังต่อไปนี้ (Amin bin Abdullah al Sakhawiy, 2013)

1.2.1.1 บุหรี่เป็นส่วนหนึ่งของความเลวทรามและความชั่วช้า

อัลลอฮ์ ⁷ ตรัสว่า

﴿ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَدْعُوهُمْ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ

فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَهُمْ لَهُم

² อัลลอฮ์ หมายถึง พระนามของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของสวรรค์โลกนี้และสรรพสิ่งทั้งปวงบนโลกนี้ ผู้ทรงเอเคะ ผู้ทรงมีความสามารถยิ่งทุกสิ่งทุกอย่างอยู่ใต้พระบัญชาและอำนาจบันดาลของพระองค์ทั้งสิน มุสลิมทุกคนเป็นบ่าวของพระองค์ที่ต้องเคารพภักดีต่อพระองค์แต่เพียงผู้เดียว

³ อ่านว่า สิบหอนาสูวาตะอาลา แปลว่า ผู้ทรงมหาบริสุทฺ์และผู้ทรงมหาสูงส่งยิ่ง

الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبِيثَاتِ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ
عَلَيْهِنَّ ۚ فَالَّذِينَ ءَامَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنزِلَ
مَعَهُ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿

(الأعراف : 157)

ความว่า “คือบรรดาผู้ปฏิบัติตามเราะฮ์สุล ⁴ ผู้เป็นนบีที่เขียนอ่านไม่เป็น ซึ่งพวกเขาพบเจอว่าเขา (มุฮัมมัด) ถูกจาริกไว้ ณ ที่พวกเขาทั้งในคัมภีร์เตารอต และคัมภีร์อินญิล โดยที่เขา⁶ จะใช้พวกเขาให้กระทำในสิ่งที่ชอบและห้ามพวกเขามิให้กระทำในสิ่งที่ไม่ชอบและจะอนุมัติให้แก่พวกเขาซึ่งสิ่งดีๆ ทั้งหลาย และจะเป็นที่ที่ต้องห้ามแก่พวกเขาในสิ่งที่เลวร้ายทั้งหลาย และจะปลดเปลื้องออกจากพวกเขาซึ่งภาระหนักของพวกเขาและห่วงคอ⁷ ที่ปรากฏอยู่บนพวกเขา ดังนั้นบรรดาผู้ที่ศรัทธาต่อเขาและให้ความสำคัญแก่เขาและช่วยเหลือเขา และปฏิบัติตามแสงสว่างทางนำ (คัมภีร์) ที่ถูกประทานลงมาแก่เขาแล้วไซ้ร้ ชนเหล่านี้แหละคือบรรดาผู้ที่ได้รับความสำเร็จ”

(อัลอะฮรอฟ: 157)

อัลลอฮ์ ⁵ ตรัสว่า

﴿ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ
مِنَ الْأَرْضِ ۗ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ بِكَافِرِينَ إِلَّا أَنْ
تُغْمِضُوا فِيهِ ۚ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿

⁴ หมายถึง ท่านนะบีมุฮัมมัด ⁵

⁵ หมายถึง พวกยะฮูดและนะซอรอ กล่าวคือ พวกยิวและคริสตได้พบชื่อและลักษณะของท่านนะบีจาริกอยู่ในคัมภีร์ของพวกเขาทั้งในเตารอต และอินญิล ว่าเป็นผู้ที่จะอุบัติขึ้นเป็นนะบีและเราะฮ์สุลสุดท้าย

⁶ คือ ท่านนะบีมุฮัมมัด ⁷

⁷ คำว่าภาระหนัก และห่วงคานั้นเป็นคำเปรียบเทียบ ซึ่งหมายถึงบัญญัติศาสนาที่กำหนดให้พวกเขาปฏิบัติสิ่งที่ยากลำบากแก่พวกเขา เช่น ให้ฆ่าตัวเองเป็นเตาบัต และการชดใช้ชีวิตด้วยชีวิต กล่าวคือถ้าฆ่าคนอื่นจะด้วยเจตนาหรือผิดพลาดก็ตาม จะต้องถูกฆ่าให้ตายตามกัน โดยไม่มีการรับค่าทำขวัญใดๆ ทั้งสิน และอื่นๆ อีก

(البقرة : 267)

ความว่า “บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงบริจาคส่วนหนึ่งจากบรรดาสິงดีๆ⁸ ของสิ่งที
พวกเจ้าได้แสวงหาไว้ และจากสิ่งทีเราได้ออกมาจากดิน⁹ สำหรับพวกเจ้า และ
พวกเจ้าอย่ามุ่งเอาสิ่งทีเลวจากมันออกมาบริจาค ทั้ๆ ทีพวกเจ้าเองก็มิใช่จะเป็น
ผู้รับมันไว้¹⁰ นอกจากว่าพวกเจ้าจะหลับตาในการรับมันเท่านั้น และพึงรู้เถิดว่า แท้
จริงอัลลอฮ์ ﷻ นั้นเป็นผู้ทรงมั่งมี ผู้ทรงได้รับการสรรเสริญ”

(อัลบะเกาะเราะฮ: 267)

อัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า

﴿ يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴾

(المؤمنون : 51)

ความว่า “โอ้ บรรดาเราะสุลเอ๋ย พวกเจ้าจงบริโภคส่วนทีดี (หะลาล) และจง
กระทำความดีเถิดเพราะแท้จริง ข้ารอบรู้สิ่งทีพวกเจ้ากระทำ¹¹”

(อัลนุอมีนุน: 51)

ไม่เป็นทีสงสัยเลยว่ บุหรีเป็นสิ่งที่ชั่วร้ายในสายตาของผู้คนทั้หลาย
แม้แต่ผู้ทีทรงงตนหรือผู้ทีปฏิบัติตามอามรณไฟตำของเขาเองก็ตาม บุหรีเป็นสารขันต้นทีได้
วิวัฒนาการนำไปสู่การคิมสุราและติดสิ่งเสพติดรวมถึงการฝ่าฝืนทั้หลาย ในขณะที่ทางการแพทย์
เองก็ได้อิมการยืนยันว่ 80 % ของผู้ทีติดสิ่งเสพติดเริ่มมาจากการสูบบุหรี (Amin bin Abdullah al
Sakhawiy, 2013)

⁸ คีอสิ่งดีๆ ทีได้มาในทางทีชอบด้วยบัญญัติศาสนา

⁹ อันได้แก่พืชผลทีพวกเขาเพาะปลูก และร่วมไปถึงแร่ต่างๆ ทีขุดพบ และน้ำมันทีสำรวจพบในแหล่งต่างๆ

¹⁰ ถ้าสมมติว่พวกเจ้าเป็นผู้ทีจะได้รับสิ่งเลวดังกล่าวดแล้ว พวกเจ้าก็จะไม่รับ เพราะความเลวของมันนอกจากจะ
หลับตารับเท่านั้น

¹¹ อัลกุรฎบ์ กล่าวว่ เป็นการเตือนโดยทั้วไป หากว่การเตือนนี้มีต่อบรรดาเราะสุล และนะบีแล้ว เน้นอนการ
เตือนนี้ก็จะต้องควบคุมไปถึงมหาชนโดยทั้วไป

1.2.1.2 การสูญบุหรืเป็นสาเหตุนำตนเองไปสู่ความหายนะ

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴾

(البقرة : 195)

ความว่า “และพวกเจ้าจงบริจาคในทางของอัลลอฮฺ ﷻ และจงอย่าโยนตัวของพวกเจ้าเองลงไปสู่ความพินาศ¹² และจงทำดีเถิด แท้จริงอัลลอฮฺ ﷻ นั้นทรงชอบผู้กระทำความดีทั้งหลาย”

(อัลบะเกาะเราะฮฺ: 195)

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า¹³

﴿ وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ﴾

(النساء : 29)

ความว่า “และจงอย่าฆ่าตัวของพวกเจ้าเอง¹⁴ แท้จริงอัลลอฮฺ ﷻ เป็นผู้ทรงเมตตาต่อพวกเจ้าเสมอ”

(อันนิสาอ์: 29)

¹² จงอย่าตระหนี่ที่จะเสียสละในทางของอัลลอฮฺ ﷻ เช่นในการป้องกันรักษาศาสนา ในการให้การศึกษาศาสนา เด็กๆ มุสลิม และในการต่อสู้ผู้ที่รุกราน เป็นต้น เพราะการตระหนี่นั้นจะนำมาซึ่งความหายนะประหนึ่งโยนตัวเองสู่ความพินาศ

¹³ รวมคุดบะฮ์เพื่อสุขภาพ เล่ม 1 แผนงานสร้างเสริมสุขภาพมุสลิมไทย สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ

¹⁴ หมายถึง ทำการฆ่าซึ่งกันและกัน ทั้งนี้เพราะถือว่าประชาชาตินั้นคือร่างกายเดียวกัน ฆ่าคนอื่นนั้นก็ประหนึ่งฆ่าตัวเอง หรืออีกนัยหนึ่งผู้ที่ฆ่าคนอื่นนั้นตนเองก็จะถูกฆ่าให้ตายตามกัน ดังนั้นการฆ่าคนอื่นจึงเท่ากับการฆ่าตัวเอง

อายะฮ์อัลกุรอานนี้ ได้ห้ามการฆ่าชีวิตอย่างเด็ดขาดแม้ว่าอันตรายจากการสูบบุหรี่ไม่ได้ฆ่าชีวิตของคนอย่างทันทีทันใดก็ตาม แต่ถ้าหากเราสังเกตตัวเลขการเสียชีวิตที่ได้กล่าวมาข้างต้นนั้นแล้ว เราสามารถที่จะพูดได้เลยว่า บุหรี่นั้นเป็นตัวการร้ายที่คร่าชีวิตมนุษย์ บุหรี่จึงเป็นสิ่งที่เราทุกคนจะต้องหลีกเลี่ยง เพราะเรากลัวเราจะถูกจัดอยู่ในอายะฮ์ที่กล่าวมาข้างต้น

พ่อแม่ที่มักจะสูบบุหรี่ไม่เพียงแต่ตนเองเท่านั้นจะได้รับอันตรายจากบุหรี่ แต่สมาชิกในครอบครัว โดยเฉพาะทารกหรือเด็กที่กำลังอยู่ในวัยเจริญเติบโตก็จะได้รับผลกระทบในทางลบด้วย ไม่ว่าจะด้านการเจริญเติบโตทางสติปัญญา หรือการเห็นแบบอย่างที่ไม่ดีจากพฤติกรรมของผู้สูบบุหรี่ ท่านเราะสูล ﷺ เลยกกล่าวว่า ไม่มีผู้ใดที่จะมอบสิ่งหนึ่งสิ่งใดแก่บุตรหลานของเขาจะดีไปกว่าการสั่งสอนจรรยาบรรณที่งดงาม

การสูบบุหรี่นอกจากจะเป็นการผลาญทรัพย์สินเงินทองอันเป็นปัจจัยยังชีพที่อัลลอฮ์ ﷻ ทรงประทานให้แล้ว ยังเป็นการกระทำที่ไม่รู้สึกรู้สียง เพราะการกระทำดังกล่าวเป็นการค่อยเป็นค่อยไปนานๆเข้าทำให้ผู้สูบบุหรี่มักจะเป็นคนง่ายต่อการติดโรคต่างๆ ที่อาจถึงชีวิตได้

1.2.1.3 การสูบบุหรี่เป็นการทำลายทรัพย์สิน

อัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า

﴿إِنَّ الْمُبَذِّرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيْطَانِ ط وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا﴾

(الإسراء : 27)

ความว่า “แท้จริงบรรดาผู้ฟุ่มเฟือยเป็นพวกพ้องของเหล่าชัยฏอน และชัยฏอนนั้นเนรคุณต่อพระเจ้าของมัน¹⁵ ”

(อัลอิสรออ: 27)

ไม่เป็นที่กังขาแต่ประการใดเลยว่า ผู้ที่สูบบุหรี่เป็นผู้ที่ฟุ่มเฟือยมากที่สุด หากเราเห็นมีใครคนหนึ่งนำธนบัตรมาจุดไฟเล่นเราคงจะพูดกันว่า “คนนี่คือคนบ้าอย่างแน่นอน”

¹⁵ การใช้จ่ายอย่างสุรุ่ยสุร่ายฟุ่มเฟือยนั้น คือการใช้จ่ายไปในทางที่ไม่จงรักภักดีต่ออัลลอฮ์ ﷻ หรือในทางที่เป็น การฝ่าฝืน พระองค์หรือในทางเสียหาย ฉะนั้น ผู้ใดปฏิบัติตนอยู่ในแนวทางนี้ เขาขอมเป็นพี่น้องหรือพวกพ้องของ ชัยฏอน เพราะชัยฏอนมันเนรคุณพระเจ้าของมัน ดังนั้นผู้สุรุ่ยสุร่ายจึงอยู่ในสภาพเดียวกันกับชัยฏอน

1,2.1.4 การสูบบุหรี่ มิได้ให้โทษเฉพาะตัวผู้สูบท่านนั้นแต่จะให้โทษแก่คนรอบข้างด้วย

ไม่ว่าจะเป็นภรรยา ลูกหลาน เพื่อนฝูง และบุคคลอื่นๆ ที่อยู่รายล้อม ขณะที่เขาสูบบุหรี่ ในทางการแพทย์ระบุว่าอากาศบริเวณที่มีการสูบบุหรี่จะตลบอบอวลไปด้วยสารพิษซึ่งจะกระจายไปทั่ว และจะให้โทษแก่ผู้คนที่อยู่ในสถานที่ดังกล่าวอย่างมิอาจหลีกเลี่ยงไม่ได้ ดังที่ท่านนบี ﷺ กล่าวความว่า “อย่าทำร้ายตนเองและอย่าทำร้ายผู้อื่น”(บันทึกบันทึกโดย Ahmad : 1/ 313)

อัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า

﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ ۖ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾

(المائدة: 2)

ความว่า “และพวกเจ้าจงช่วยเหลือกันในเรื่องที่เป็นคุณธรรม และความยำเกรง และจงอย่าช่วยเหลือกันในเรื่องที่เป็นบาปและเป็นศัตรูกัน และพึงกลัวเกรงอัลลอฮ์ ﷻ เถิด แท้จริงอัลลอฮ์ ﷻ เป็นผู้ทรงรุนแรงในการลงโทษ”

(อัลมาอิดะฮ์: 2)

บุคคลหนึ่งอาจจะพูดว่า “ฉันไม่สามารถเลิกสูบบุหรี่ได้” เราอาจกล่าวย้อนกลับไปได้ว่า “แล้วการที่คุณสามารถงดสูบบุหรี่เป็นเวลามากกว่าสิบชั่วโมงในเดือนเราะมะฎอน คุณยังไม่สามารถงดได้อีกหรือ? ดังนั้นเรื่องที่จะเลิกสูบบุหรี่ขึ้นอยู่กับความตั้งใจมากกว่า หลายคนที่เขาเลิกสูบบุหรี่ได้เกิดเพราะความตั้งใจ เป็นความจริงอาจจะมีความรู้สึกเหนื่อยล้า หงุดหงิดบ้างในช่วงแรกๆ แต่เมื่อเห็นว่าเขามีความจริงใจและตั้งใจที่จะเลิกอย่างแน่วแน่ อัลลอฮ์ ﷻ ก็จะทำให้ความช่วยเหลือแก่เขาจนสามารถเลิกบุหรี่ได้ในที่สุด

อัลลอฮฺ ﷺ ตรัสว่า

﴿وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ﴾

(العنكبوت: 69)

ความว่า “และบรรดาผู้ที่ต่อสู้ดิ้นรนในทางของเรา แน่แน่นอนเราจะชี้แนะแนวทางที่ถูกต้องแก่พวกเขาสู่ทางของเรา¹⁶ และแท้จริงอัลลอฮฺ ﷻ ทรงอยู่ร่วมกับผู้กระทำความดีทั้งหลาย¹⁷”

(อัลอังกะบูต: 69)

และในบ้านเมืองของเราก็มีองค์กร หน่วยงาน หรือสถานบำบัดในหลายที่ด้วยกันที่สามารถทำให้เลิกสูบบุหรี่มาแล้วมีมากมายหลายคน หลายองค์กรด้วยกัน ท่านนบี ﷺ ได้พูดให้กำลังใจแก่ผู้ที่เลิก ละจากอบายมุขและสิ่งอื่นๆ ว่า

((إِنَّكَ لَنْ تَدَعَ شَيْئًا لِلَّهِ عَزَّ وَجَلَّ إِلَّا أَبَدَكَ اللَّهُ بِهِ مَا هُوَ خَيْرٌ لَكَ مِنْهُ))

(رواه أحمد في مسنده 313/1)

ความว่า “พึงทราบเถิดว่า สิ่งใดก็แล้วแต่ที่ท่านได้ละเว้นเพื่ออัลลอฮฺ ﷻ แน่แน่นอนว่าอัลลอฮฺ ﷻ จะทดแทนให้แก่ท่านด้วยสิ่งที่ดีกว่านั้นอย่างเหลือคณานับ”

(บันทึกโดย Ahmad: 1/ 313)

1.2.1.5 ต้องคำนึงถึงความประหยัดหรือความพอดี

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

¹⁶ บรรดาผู้ที่ต่อสู้กับจิตใจ ซัยฎอน อารมณ์ใฝ่ต่ำ และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ที่เป็นศัตรูกับศาสนาของอัลลอฮฺ ﷻ โดยหวังความโปรกปรานของเรา เราก็ชี้แนะแนวทางที่ถูกต้องให้แก่พวกเขาเมื่อมาหาเรา

¹⁷ ด้วยการให้ความสนับสนุนและการช่วยเหลือ

﴿ يَبْنِيْ ءَادَمَ خُدُوْا زَيْنَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوْا وَاشْرَبُوْا وَلَا تُسْرِفُوْا
 إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِيْنَ ﴾

(الأعراف : 31)

ความว่า "ลูกหลานอาดัมเอ๋ย จงเอาเครื่องประดับกายของเจ้า ณ ทุกมัสยิด และจงกิน และจงดื่ม และจงอย่าฟุ่มเฟือย แท้จริงพระองค์ไม่ชอบบรรดาผู้ที่ฟุ่มเฟือย"

(อัลอะอฺรอฟ: 31)

1.2.1.6 ต้องบริโภคสิ่งที่มีประโยชน์

อัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า

﴿ وَكُلُوْا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ حَلٰلًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِيْ اَنْتُمْ بِهٖ مُّؤْمِنُوْنَ ﴾
 (المائدة : 88)

ความว่า "และพวกเจ้าจงบริโภคสิ่งอนุมัติที่ดีๆ จากสิ่งที่อัลลอฮ์ ﷻ ได้ทรงให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้าและจงยำเกรงต่ออัลลอฮ์ ﷻ ผู้ซึ่งพวกเจ้าศรัทธาต่อพระองค์เถิด"

(อัลมาอิคะฮ์: 88)

สรุปจากโองการดังกล่าว จะเห็นได้ว่า ในโองการคัมภีร์อัลกุรอาน ไม่ได้บัญญัติห้ามสูบบุหรี่หรือยาสูบไว้โดยตรง แต่ในโองการดังกล่าวได้กล่าวถึงสองประการด้วยกัน ประการแรกคือ ได้ห้ามการทำลายตัวเองและผู้อื่น หรือฆ่าตัวเองและผู้อื่น ประการที่สองได้กล่าวถึงการห้ามการใช้จ่ายที่ไร้ประโยชน์ บุหรี่ก่อให้เกิดโรคร้ายหลายชนิด ครั้งหนึ่งของคนสูบบุหรี่จะเสียชีวิตด้วยโรคที่เกิดจากการสูบบุหรี่ ซึ่งถือว่าเป็นการทำลายตัวเองหรือการฆ่าตัวเองจากการสูบบุหรี่ และการทำลายผู้อื่น โดยควันบุหรี่ของผู้สูบ และการสูบบุหรี่ยังเป็นการทำลายทรัพย์สิน และเป็นผู้ฟุ่มเฟือยอีกด้วย แท้จริงพระองค์ไม่ชอบบรรดาผู้ที่ฟุ่มเฟือย ดังนั้นบุหรี่จึงจัดอยู่ในประเภทที่ต้องห้าม

1.2.2 อัลหะดีษเกี่ยวกับการสูบบุหรี่

จากท่านอบู สุร็อยเราะฮะ رضي الله عنه เล่าว่า ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า

((مَنْ تَرَدَّى مِنْ جَبَلٍ فَقَتَلَ نَفْسَهُ فَهُوَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ يَتَرَدَّى فِيهِ خَالِدًا مُخَلَّدًا فِيهَا أَبَدًا
وَمَنْ تَحَسَّى سُمًّا فَقَتَلَ نَفْسَهُ فَسُمُّهُ فِي يَدِهِ يَتَحَسَّاهُ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدًا مُخَلَّدًا فِيهَا أَبَدًا
وَمَنْ قَتَلَ نَفْسَهُ بِحَدِيدَةٍ فَحَدِيدَتُهُ فِي يَدِهِ يَجَأُ بِهَا فِي بَطْنِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدًا مُخَلَّدًا
فِيهَا أَبَدًا))

(اخرجه البخاري برقم 5778 و مسلم برقم 109)

ความว่า “ใครที่ฆ่าตัวตายด้วยการกระโดดลงมาจากภูเขา เขาก็จะได้รับโทษด้วยการกระโดดอยู่เช่นนั้นตลอดไปในนรกยะอันนัม และใครที่ฆ่าตัวตายด้วยการดื่มยาพิษ เขาก็จะได้รับโทษด้วยการดื่มยาพิษอยู่เช่นนั้นตลอดไปในนรกยะอันนัม และใครที่ฆ่าตัวตายด้วยการตีแทงตัวเองกับมีดดาบ เขาก็จะได้รับโทษด้วยการใช้มีดดาบตีแทงตัวเองอยู่เช่นนั้นตลอดไปในนรกยะอันนัม”

(บันทึกโดย al-Bukhariy, ¹⁸ : 5778 Muslim, ¹⁹ : 109)

และท่านนบี ﷺ กล่าวว่า

((مَنْ قَتَلَ نَفْسَهُ بِشَيْءٍ فِي الدُّنْيَا عُدَّ بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ))

(اخرجه البخاري برقم 6105 و مسلم برقم 110)

ความว่า “ผู้ใดได้ฆ่าตัวตายด้วยสิ่งใดก็ตามในโลกนี้ เขาก็จะได้รับการลงโทษด้วยสิ่งนั้นในวันกิยามะฮ์²⁰”

(บันทึกโดย al-Bukhariy, : 6105 Muslim, : 110)

¹⁸ อิมามบุคอรี ถือกำหนดเมื่อวันที่ 13 เดือนเชาวาล ฮ.ศ 194 ที่เมืองบูกอรอ ในแคว้นคูรอซาน (ภาคตะวันตกของตุรกี ท่านมีนามจริงว่ามุหัมมัด อิบน์ อิสมาอีล อิบน์ อัลมุฆะเราะฮ์ อัลบูกอรีย์ อิมามบุคอรี ได้ชีวิตในวันที่ 1 เดือนเชาวาล ฮ.ศ 256

¹⁹ อิมามมุสลิม มีชื่อเต็มว่า มุสลิม อิบน์ อัลหัจญัจญ์ อิบน์ มุสลิม เป็นคนในสายตระกูลกษัตริย์ และเป็นเมื่อนัยซาบุมิชื่อว่า ออบุอัลหุสัยนี ท่านเกิดที่เมืองนัยซาบุมิ เมื่อ 204 และได้เสียชีวิตที่เมืองนัยซาบุมิ เมื่อ 261

²⁰ วันสิ้นโลก

ไม่เป็นที่สงสัยอันใดเลยว่าผู้ใดก็แล้วแต่ที่เสียชีวิตเนื่องจากสาเหตุที่เขา
 สูดบุหรี ถือว่าเขาเป็นผู้ที่มาตัวเองด้วยยาพิษที่แฝงอยู่ในบุหรีนั่นเอง แม้ว่าจะเป็น การฆ่าตัวตายที่
 ละเอียดก็ตาม โดยบรรดานักวิชาการมีความเห็นตรงกันว่า ใครที่กระทำอะไรก็แล้วแต่ที่นำไปสู่การ
 ฆ่าตัวตายจะเร็วหรือช้าก็ตามเขาจะมีความผิดและมีบาปจากการกระทำดังกล่าว (Amin bin
 Abdullah al Sakhawiy, 2013)

ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า

((لَا تَزُولُ قَدَمَا عَبْدٍ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حَتَّى يُسْأَلَ عَنْ عُمْرِهِ فِي مَا آفَنَاهُ وَعَنْ عِلْمِهِ فِيْمَ فَعَلَ))

((وَعَنْ مَالِهِ مِنْ أَيْنَ اكْتَسَبَهُ وَفِيمَ أَنْفَقَهُ وَعَنْ جِسْمِهِ فِيْمَ أَبْلَاهُ))

(اخرجه الترمذي برقم 2426)

ความว่า “ในวันกิยามะฮ์ทำทั้งสองข้างของบ่าวคนหนึ่งจะยังคงอยู่กับที่ (ต่อหน้า
 การพิพากษาของอัลลอฮ์ ﷻ) จนกว่าจะต้องผ่านกระบวนการสอบสวนเกี่ยวกับ
 อายุขัยของเขาว่าใช้ให้หมดไปอย่างไร? และต้องถูกสอบสวนถึงวิชาความรู้ที่ได้
 ศึกษามาได้ปฏิบัติอย่างไร? และสอบสวนถึงการแสวงหาทรัพย์สินของเขาและการ
 ใช้จ่ายทรัพย์ของเขา และสอบสวนถึงร่างกายของเขาที่แก่ชราลงและร่วงโรยไปใน
 หนทางใด”

(บันทึกโดย al-Tirmidhiy, : 2426)

การสูบบุหรีจะทำให้ปาก ร่างกาย และเสื้อผ้ามีกลิ่นเหม็นเกิดขึ้น สร้าง
 ความรำคาญแก่ผู้อื่น และโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเขาไปปะหละมาดร่วมกับผู้อื่นที่มัสยิด จะส่งผล
 กระทบต่อผู้ที่อยู่รอบข้าง รวมถึงบรรดามะลาอิกะฮ์²¹ (เทวดา) ของอัลลอฮ์ ﷻ ท่านนบี ﷺ ได้
 กำชับให้ผู้ที่มิกลิ่นหัวหอม กระเทียมตามร่างกายออกไปจากบริเวณมัสยิด ทั้งที่ทั้งสองเป็นกลิ่นของ
 สิ่งที่ดีเลิศ แล้วนับประสาอะไรกับกลิ่นของผู้ที่สูบบุหรี

ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า

((مَنْ أَكَلَ الْبَصَلَ وَالثُّومَ وَالْكُرَّاتَ فَلَا يُقْرَبَنَّ مَسْجِدَنَا فَإِنَّ الْمَلَائِكَةَ تَتَأَذَى مِمَّا يَتَأَذَى))

((مِنْهُ بَنُو آدَمَ))

²¹ สิ่งถูกสร้างชนิดหนึ่งจากพระองค์อัลลอฮ์ ﷻ ซึ่งถูกสร้างมาจากแสงโดยมีหน้าที่ต่างๆ กัน

(اخرجه البخاري برقم 854 ومسلم برقم 564)

ความว่า “ผู้ใดที่รับประทานหัวหอม กระเทียม และต้นหอม เขาอย่าได้เข้าใกล้ มัสยิดของเราโดยเด็ดขาด แท้จริงหากว่ามนุษย์รังเกียจต่อสิ่งใด มะลาอิกะฮ์ก็มีความรู้สึกรังเกียจต่อสิ่งนั้นด้วยเช่นกัน”

(บันทึกโดย al-Bukhariy, : 854 Muslim, : 564)

สรุปจากหะดีษดังกล่าว จะเห็นได้ว่า ท่านนบี ﷺ ได้กล่าวถึง การให้บริโภคสิ่งที่มีประโยชน์ให้แก่ตัวเอง การใช้จ่ายทรัพย์สินในหนทางของอัลลอฮ์ ﷻ และได้กล่าวการทำลายตัวเองหรือการฆ่าตัวเองและผู้อื่น ไม่ว่าจะด้วยวิธีใดก็ตาม สิ่งเหล่านี้จะได้รับการสอบสวนในวันปรโลก และจะได้รับโทษกับการกระทำความดังกล่าว ดังนั้นบุหรีร์จึงอยู่ในประเภทที่ต้องห้าม เพราะว่าการสูบบุหรีร์เป็นการทำลายตัวเองเพราะนักวิชาการแพทย์ได้กล่าวถึงพิษภัยที่อยู่ในบุหรีร์ และการสูบบุหรีร์นั้นเป็นการใช้จ่ายทรัพย์สินอันเปล่าประโยชน์อีกด้วย

1.2.3 การวิเคราะห์วินิจฉัยฟัตวาของอุละมาอ์ว่าด้วยบุหรีร์ร่วมสมัย

ศาสนาอิสลามได้มีข้อห้ามเกี่ยวกับยาเสพติดทุกประเภทไม่ว่าจะเป็น การเสพด้วยวิธีใดก็ตามเพราะเป็นการทำลายสติปัญญาความคิดและร่างกายและเป็นต้นเหตุของสารพัดโรคและก่อให้เกิดผลร้ายต่างๆ ซึ่งอยู่ในข้อกำหนดต้องห้ามเช่นเดียวกับสิ่งที่ทำให้มีนเมา แต่การสูบบุหรีร์ในบทบัญญัติของอิสลามในอดีต ไม่ปรากฏหลักฐานโดยตรงจากอัลกุรอานหรือแบบอย่างของท่านศาสดามุฮัมมัด ﷺ เนื่องจาก “ยาสูบ” หรือ “บุหรีร์” เพิ่งเป็นที่รู้จักในโลกอาหรับเมื่อตอนปลายศตวรรษที่ 16 หรือต้นศตวรรษที่ 17 แห่งคริสตศักราช ต่อมาเมื่อมีการบริโภคกันอย่างแพร่หลาย นักวิชาการมุสลิมในสมัยนั้นจึงได้มีการวิเคราะห์วินิจฉัยถึงบทบัญญัติอิสลามเกี่ยวกับการบริโภคยาสูบ જેေးเลาะ แยกพงค์ และคณะ (2552)

1.2.3.1 ฟัตวามุฟตีในโลกอหรับ

นักวิชาการ อุละมาอ์ และมุฟตีจำนวนมากจากต่างเห็นพ้องกันว่าห้ามปลูกขาย และเสพยาสูบ ในบรรดาอุละมาอ์เหล่านั้น คือ

สำนักพิตวาแห่งอียิปต์ อธิบายว่า “ปัจจุบันข้อมูลทางวิชาการยืนยันชัดเจนถึงอันตรายของการใช้ยาสูบที่มีต่อชีวิตและทรัพย์สินจึงเป็นสิ่งต้องห้ามเด็ดขาด เพราะอิสลามมุ่งพิทักษ์รักษาสิ่งทั้งสอง”

อัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า ²²

﴿ وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ﴾

(النساء : 29)

ความว่า “และจงอย่าฆ่าตัวของพวกเจ้าเอง”²³ แท้จริงอัลลอฮ์ ﷻ เป็นผู้ทรงเมตตาต่อพวกเจ้าเสมอ”

(อันนิสาอ์: 29)

และ อัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า

﴿ وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴾

(البقرة : 195)

ความว่า “และพวกเจ้าจงบริจาคในทางของอัลลอฮ์ ﷻ และจงอย่าโยนตัวของพวกเจ้าเองลงไปสู่ความพินาศ²⁴ และจงทำดีเถิด แท้จริงอัลลอฮ์ ﷻ นั้นทรงชอบผู้กระทำความดีทั้งหลาย”

(อัลบะเกาะเราะฮ์: 195)

²² รวมคุดบะฮ์เพื่อสุขภาพ เล่ม 1 แผนงานสร้างเสริมสุขภาพมุสลิมไทย สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ

²³ หมายถึง ทำการฆ่าซึ่งกันและกัน ทั้งนี้เพราะถือว่าประชาชาตินั้นคือร่างกายเดียวกัน การฆ่าคนอื่นนั้นก็ประหนึ่งฆ่าตัวเอง หรืออีกนัยหนึ่งผู้ที่ฆ่าคนอื่นนั้นตนเองก็จะถูกฆ่าให้ตายตามกัน ดังนั้นการฆ่าคนอื่นจึงเท่ากับการฆ่าตัวเอง

²⁴ จงอย่าตระหนี่ที่จะเสียสละในทางของอัลลอฮ์ ﷻ เช่นในการป้องกันรักษาศาสนา ในการให้การศึกษาศาสนา เด็กๆ มุสลิม และในการต่อสู้ผู้ที่รุกราน เป็นต้น เพราะการตระหนี่นั้นจะนำมาซึ่งความหายนะประหนึ่งโยนตัวเองสู่ความพินาศ

คณะกรรมการถาวรเพื่อการศึกษาวิจัยและพัฒนาแห่งประเทศไทย
 ซาอูดิอาระเบีย ซึ่งขาดว่า การบริโภคยาสูบต้องห้ามเด็ดขาด (หะรอม) การปลูกยาสูบต้องห้าม
 เด็ดขาด และการค้ายาสูบก็ต้องห้ามเด็ดขาด เนื่องจากมีกษัตริย์ ซึ่งต้องห้ามตามนัยแห่งหะดีษของ
 ท่านนบี ﷺ ที่ว่า "ไม่มีการค้าความเสียหายต่อตนเองและผู้อื่นและเนื่องจากเป็นสิ่งที่เลวหรือน่า
 รังเกียจ" ตามนัยแห่งอัลกุรอานที่ว่า

อัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า

﴿ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ
 فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُم بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَهُمْ
 أَلَطِيْبَتٍ وَهُمْ عَلَيْهِمُ الْخَبْرَةُ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ
 عَلَيْهِمْ ۚ فَالَّذِينَ ءَامَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنزِلَ
 مَعَهُ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴾

(الأعراف : 157)

ความว่า “คือบรรดาผู้ปฏิบัติตามเราะฮ์อูล ﷺ ผู้เป็นนบีที่เขียนอ่านไม่เป็น ซึ่งพวก
 เขาพบเจอบรรดา (มุฮัมมัด) ﷺ ถูกจารึกไว้ ณ ที่พวกเขาทั้งในคัมภีร์เตารอต และ
 คัมภีร์อินญิล โดยที่เขา จะใช้พวกเขาให้กระทำในสิ่งที่ชอบและห้ามพวกเขามิให้
 กระทำในสิ่งที่ไม่ชอบและจะอนุญาติให้แก่พวกเขาซึ่งสิ่งดี ๆ ทั้งหลาย และจะให้เป็นที่
 ต้องห้ามแก่พวกเขาในสิ่งที่เลวร้ายทั้งหลาย และจะปลดเปลื้องออกจากพวกเขา
 ซึ่งภาระหนักของพวกเขาและห่วงคอ ที่ปรากฏอยู่บนพวกเขา ดังนั้นบรรดาผู้ที่
 ศรัทธาต่อเขาและให้ความสำคัญแก่เขาและช่วยเหลือเขา และปฏิบัติตามแสงสว่าง
 ทางนำ (คัมภีร์) ที่ถูกประทานลงมาแก่เขาแล้วไซ้ร้ ชนเหล่านี้แหละคือบรรดาผู้ที่
 ได้รับความสำเร็จ”

(อัลอะอฺรอฟ: 157)

สภาพัฒนาของลัจญ์นะฮ์อุมะฮ์แห่งประเทศซาอูดิอาระเบีย เลขที่ 187
 วันที่ 4/2/1402 ฮ.ศ. กล่าวว่า “สูบบุหรี่เป็นสิ่งที่หะรอมต้องห้าม เพราะมันเป็นสิ่งที่อันตราย และ
 เป็นสิ่งที่น่ารังเกียจ ทั้งยังเป็นการใช้จ่ายอย่างสุรุ่ยสุร่าย (วารสาร อัลญุนดิลมุสลิม ลำดับที่ 32)

ชัยคุ อุษัยมีน มีความเห็นว่า : การสูบบุหรี่เป็นสิ่งต้องห้าม (หะรอม) ตลอดจนการซื้อขาย การให้เช่าร้านค้าเพื่อขายบุหรี่ก็ต้องห้ามเช่นเดียวกัน เพราะเป็นการส่งเสริมในสิ่งที่เป็นความชั่ว หลักฐานที่บ่งชี้ว่าบุหรี่ต้องห้าม เช่น โองการอัลกุรอานที่ว่า (อ้างถึงในเจ๊ะเหาะ แยกพงศ. บุหรี่ในมุมมองของนักปราชญ์มุสลิมร่วมสมัย)

อัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า

﴿ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّفَهَاءَ ۖ أَمْوَالِكُمْ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ قِيَمًا وَارْزُقُوهُمْ فِيهَا

وَآكُسُوهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَّعْرُوفًا ۝

(النساء : 5)

ความว่า “และจงอย่าให้แก่บรรดาผู้ที่โง่เขลา”²⁵ ซึ่งทรัพย์ของพวกเขา อัลลอฮ์ ﷻ ได้ทรงให้เป็นสิ่งค้ำจุนแก่พวกเขา และจงให้บังจัยยังชีพและเครื่องนุ่งห่มแก่พวกเขาในทรัพย์นั้น และจงกล่าววาจาแก่พวกเขาอย่างดี”

(อัลนิซาอ: 5)

สภาพีดวาของอัลอัซฮัร กล่าวว่า “บรรดาผู้รู้ ผู้เชี่ยวชาญและการสัมมนา ด้านการแพทย์แห่งโลกต่างมีความเห็นพ้องกันว่า การสูบบุหรี่นั้นเป็นที่ประจักษ์ชัดโดยไม่ต้องสงสัยว่าเป็นอันตรายต่อสุขภาพ เพราะเป็นต้นเหตุของโรคมะเร็งในปอด มะเร็งในลำคอ และเป็นอันตรายต่อระบบการหมุนเวียนโลหิต (หนังสือพิมพ์ ไคโร 22 มีนาคม 1979)

และท่านอื่นๆ ที่มีความเห็นว่าการบริโภคยาสูบเป็น สิ่งต้องห้าม

(หะรอม) เช่น

เชกอับดุลอซีซ บิน บาซ

อิมามมุฮัมมัด อิบน์ ญะอฺฟัร อัลกุตดานีย์

ชัยคุญาคูลหัก อาลี ญาคูลหัก อดีตชัยคุอัลอัซฮัร

ชัยคุมุฮัมมัด นาสิรุดดิน อัลอัลบานีย์

ชัยคุอะฎียะห์ คีอกรุ

ชัยคุมุฮัมมัด อักฎอยยิบ อัลนัจญาร

²⁵ บรรดาเด็กกำพร้าที่โง่เขลา ซึ่งไม่สามารถจะรักษาทรัพย์ของเขาได้ แม้จะมีมากก็ตาม

ชัยคุอับดุลญะลีล ชะละบีย์
 ชัยคุมุศฎอฟา มุฮัมมัด อัลหะดีดีย์ อัฎฎอญร
 ชัยคุอับดุลญะวาาด อัลอาซิก
 ชัยคุมะฮฺมุด ชัดตุต อดีต ชัยคุอัลอัซฮัร
 ดร. นัศรุ ฟะรีด มุฮัมมัด วาศิล
 ชัยคุอับดุลเราะฮฺมาน นาสิร อัลสะอะดีย์
 ดร. อะห์มัด อุมัร ฮาซิม

1.2.3.2 พัตวาในภูมิภาคมลายู

ดร. ยูซุฟ อัลกอรอญอวีย์ (Dr Yusuf al-Qaradawi) กล่าวว่าเราขอยืนยันที่จะให้คำวินิจฉัยว่า บุหรี่เป็นสิ่งที่จะต้องห้าม (หะรอม) ในหลักศาสนบัญญัติอิสลาม เพราะบุหรี่คือสิ่งอันตรายทั้งต่อสุขภาพ ทรัพย์สินสมบัติ และอารมณ์ สิ่งใดก็ตามที่เป็นอันตรายต่อร่างกายสิ่งนั้นย่อมเป็นสิ่งต้องห้ามในทัศนะของอิสลาม” ดังปรากฏหลักฐานมากมายทั้งจากอัลกุรอาน และอัลสุนนะฮฺ เช่น (Penulis adalah auditor LPPOM MUI, Direktur APN dan Staf Dosen Jurusan Teknologi Industri FATETA, IPB. HIMPUNAN FATWA HARAM MEROKOK)

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴾

(البقرة : 195)

ความว่า “และพวกเจ้าจงบริจาคในทางของอัลลอฮฺ ﷻ และจงอย่าโยนตัวของพวกเจ้าเองลงไปสู่ความพินาศ²⁶ และจงทำดีเถิด แท้จริงอัลลอฮฺ ﷻ นั้นทรงชอบผู้กระทำความดีทั้งหลาย”

(อัลบะเกาะเราะฮฺ: 195)

²⁶ จงอย่าตระหนี่ที่จะเสียสละในทางของอัลลอฮฺ ﷻ เช่นในการป้องกันรักษาศาสนา ในการให้การศึกษาศาสนา เด็กๆ มุสลิม และในการต่อสู้ผู้ที่รุกราน เป็นต้น เพราะการตระหนี่นั้นจะนำมาซึ่งความหายนะประหนึ่งโยนตัวเองสู่ความพินาศ

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ
تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِّنْكُمْ وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ
رَحِيمًا ﴾

(النساء : 29)

ความว่า "ผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงอย่ากินทรัพย์สินของพวกเจ้าในระหว่างพวกเจ้าโดย
มิชอบ นอกจากมันจะเป็นการค้าขายที่เกิดจากความพอใจในหมู่พวกเจ้าและจงอย่า
ฆ่าตัวของพวกเจ้าเองแท้จริงอัลลอฮฺ ﷻ เป็นผู้ทรงเมตตาต่อพวกเจ้าเสมอ"

(อัลนิซาอู: 29)

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ إِنَّ الْمُبْذِرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيْطَانِ ۖ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا ﴾
(الإسراء : 27)

ความว่า “และพวกเจ้าจงอย่าสุรุ่ยสุร่าย เพราะแท้จริงบรรดาผู้สุรุ่ยสุร่ายนั้นเป็น
พวกพ้องของเหล่าชัยฏอน และชัยฏอนนั้นนเรคุณต่อพระเจ้าของมัน”

(อัลอิสรอฮฺ: 27)

เชคมุฮัมมัด บิน อิบรอฮิม (Shaikh Muhammad Bin Abraham) กล่าวว่า
บุญรีเป็นสิ่งหอม เพราะในบุญรีประกอบด้วยสารเสพติด ในอัล กุรอาน ได้กล่าวว่า พวกเขาจ
กระทำในสิ่งที่ชอบและห้ามพวกเขามิให้กระทำในสิ่งที่ไม่ชอบหรือสิ่งที่เลวร้ายทั้งหลาย นอกจากนี้
ท่านนบีได้ห้ามไม่ให้บริโภคสิ่งที่ทำให้มึนเมาหรือเสียดสี บุญรียังเป็นสิ่งที่ไม่เป็นประ โยชน์แล้ว
นอกจากนี้การสูบบุหรี่ทำให้มีกลิ่นปาก และสร้างความรำคาญให้แก่ผู้อื่นอีกด้วย (Penulis adalah
auditor LPPOM MUI, Direktur APN dan Staf Dosen Jurusan Teknologi IndustriFATETA, IPB.
HIMPUNAN FATWA HARAM MEROKOK)

อัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า

﴿ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَهُمْ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَتُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ ۗ فَالَّذِينَ ءَامَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنزِلَ مَعَهُ ۗ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴾

(الأعراف : 157)

ความว่า “คือบรรดาผู้ปฏิบัติตามเราะสูล ﷻ ผู้เป็นนบีที่เขียนอ่านไม่เป็น ซึ่งพวกเขาพบเจอบรรดาเขา (มุฮัมมัด) ﷺ ถูกจารึกไว้ในคัมภีร์เตารอต และคัมภีร์อินญิล โดยที่เขาจะใช้พวกเขาให้กระทำในสิ่งที่ชอบและห้ามพวกเขามิให้กระทำในสิ่งที่ไม่ชอบและจะอนุมัติให้แก่พวกเขาซึ่งสิ่งดีทั้งหลาย และจะให้เป็นที่ต้องห้ามแก่พวกเขาในสิ่งที่เลวร้ายทั้งหลาย และจะปลดเปลื้องออกจากพวกเขาซึ่งภาระหนักของพวกเขาและห่วงคอ ที่ปรากฏอยู่บนพวกเขา ดังนั้นบรรดาผู้ที่ศรัทธาต่อเขาและให้ความสำคัญแก่เขาและช่วยเหลือเขา และปฏิบัติตามแสงสว่างทางนำ (คัมภีร์) ที่ถูกประทานลงมาแก่เขาแล้วไซ้ร้ ชนเหล่านี้แหละคือบรรดาผู้ที่ได้รับความสำเร็จ”

(อัลอะฮฺรอฟ: 157)

เมื่ออิมาม อัลซาฟิรีย์ (Imam Al Safir e) ได้แปลความหมาย สิ่งที่ไม่ดี คือ บางสิ่งบางอย่างที่เป็นสิ่งต้องห้ามตามกฎหมายรวมถึงบางสิ่งบางอย่างที่สกปรกและเลวทราม ดังนั้นในบุนุหฺรีจะประกอบด้วยสารเคมีที่เป็นอันตรายมากกว่า 4,000 ชนิดจะรวมอยู่ในประเภทที่สกปรกและเลวทราม

การสูบบุหฺรีเป็นการแสดงถึงความอ่อนแอของชาวมุสลิมและจะนำไปสู่ความตาย คนที่ไม่สามารถที่จะต่อสู้เพื่อชีวิตของผู้คนและศาสนา

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ﴾

(النساء : 29)

ความว่า “และจงอย่าฆ่าตัวของพวกเจ้าเอง”²⁷ แท้จริงอัลลอฮฺ ﷻ เป็นผู้ทรงเมตตาต่อพวกเจ้าเสมอ”

(อันนิสาอ์: 29)

ใน 1 หะดีษ อุมมุ ซาลามะห์ กล่าวว่า เราะฮูต ﷺ ได้ห้ามการใช้สารใด ๆ ที่ทำให้มีนเมาและร่างกายที่ทำให้ร่างกายอ่อนแอ (บันทึกโดย Ahmad and Abu Dawud)

อิสลามห้ามการกระทำที่อาจทำให้เกิดอันตรายต่อผู้อื่น ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ กล่าวว่า การสาปแช่งคนที่ก่อให้เกิดอันตรายต่อผู้อื่น (บันทึกโดย al-Tirmidhiy) ควันบูหรีทำให้เกิดอันตรายต่อผู้อื่นการสุรุษสุร่ายต่อศาสนา

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ إِنَّ الْمُبْدِرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيْطَانِ ط وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا ﴾

(الإسراء : 27)

ความว่า “และพวกเจ้าจงอย่าสุรุษสุร่าย เพราะแท้จริงบรรดาผู้สุรุษสุร่ายนั้นเป็นพวกพ้องของเหล่าชัยฏอน และชัยฏอนนั้นเนรคุณต่อพระเจ้าของมัน”

(อัลอิสรอฮ์: 27)

เชค มุฮำหมัด บิน อับดุลวาฮับ (Shaikh Muhammad Bin Abdul Wah hub) กล่าวว่า บูหรีเป็นสิ่งต้องห้าม เพราะการสูบบุหรีทำให้เกิดอาการมีนเมา เนื่องจากได้มีหลักฐานมากมายเกี่ยวกับความมีนเมาจากการสูบบุหรีที่ชัดเจน

²⁷ หมายถึง ทำการฆ่าซึ่งกันและกัน ทั้งนี้เพราะถือว่าประชาชาตินั้นคือร่างกายเดียวกัน การฆ่าคนอื่นนั้นก็ประหนึ่งฆ่าตัวเอง หรืออีกนัยหนึ่งผู้ที่ฆ่าคนอื่นนั้นตนเองก็จะถูกฆ่าให้ตายตามกัน ดังนั้นการฆ่าคนอื่นจึงเท่ากับการฆ่าตัวเอง

อูสตาร์ อาหมัด ซาราวัต Lc, konsultasi eramuslim.com

ก่อนที่จะมี นักปราชญ์มุสลิม วิเคราะห์วินิจฉัยเกี่ยวกับบุหรี่ ก่อนหน้านั้น มีความเห็นว่าบุหรี่เป็นสิ่งไม่สมควร (มักรูฮ) เพราะสิ่งที่ไม่สมควร (มักรูฮ) มีความแตกต่างกับสิ่งต้องห้าม (หะรอม) ในปัจจุบัน สมัยก่อนบรรดา นักปราชญ์มุสลิม ได้สังเกตจากคนที่สูบบุหรี่แล้วทำให้มีกลิ่นฉุนที่น่ารังเกียจ แต่ถ้าได้เข้าร่วมสังคมกับผู้อื่นแล้วจะทำให้ผู้อื่นได้รับกลิ่นฉุนที่น่ารังเกียจจากการสูบบุหรี่และจะสร้างความเดือดร้อนให้กับผู้อื่นทำให้การสูบบุหรี่เป็นสิ่งไม่สมควร (มักรูฮ) ในประเทศที่มีการสูบบุหรี่เมื่อได้มีคำถามเกี่ยวกับบุหรี่ จะตอบว่าการสูบบุหรี่นั้นไม่ผิดกฎหมายแต่ไม่ค่อยชอบ

สภาพัฒนาแห่งมาเลเซียสั่งห้ามสูบบุหรี่ไฟฟ้า หรือ Vape โดยระบุว่าเป็นสิ่งหะรอม (ห้าม) สำหรับมุสลิม เพราะมีความเห็นของแพทย์ยืนยันในเรื่องนี้ ประธานสภาพัฒนา มาเลเซีย ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ตัน สรี ดร. อับดุล ชูโกร์ สุชิน (Tan Sri Dr. Abd Shukor Husin) กล่าวว่า ได้มีการถกเถียงกันถึงเรื่องประเด็นการห้ามสูบบุหรี่ ชีซ่า และบุหรี่ไฟฟ้า ซึ่งมีโทษแก่ร่างกายไม่ผิดกับบุหรี่ธรรมดาเช่นกัน ทั้งนี้ ทางสภาพัฒนาได้สั่งห้ามล่วงหน้าไปแล้ว แม้ผลการยืนยันอย่างเป็นทางการจากกระทรวงสาธารณสุขยังไม่ออกมาก็ตาม หลักเกณฑ์ที่สภาพัฒนาใช้ในการสั่งแบนครั้งนี้มี 3 ประการ ได้แก่ การเป็นสิ่งอันตราย การสิ้นเปลืองโดยไร้ประโยชน์ และเป็นภัยต่อสุขภาพ (สำนักข่าวมุสลิมไทยโพสต์, 2558. วัฒนามาเลย์สั่งแบนบุหรี่ไฟฟ้า)

จุฬาราชมนตรี ได้ออกคำวินิจฉัยทางศาสนา (ฟัตวา) ที่ 02/2549 เรื่อง บุหรี่ โดยระบุว่า “หลักการหนึ่งที่ศาสนาอิสลามให้การยอมรับคือ ไม่อนุญาตให้มุสลิมรับประทานหรือ ดื่มและเสพสิ่งใด ๆ ที่จะทำให้เกิดเสียชีวิตโดยเร็วหรือช้ำก็ตาม เช่น ยาพิษทุกชนิด และสิ่งที่ไม่ให้โทษหรือที่จะทำให้เกิดความเดือดร้อนต่อตนเองและผู้อื่น โดยอาศัยหลักฐานจากพระมหาคัมภีร์อัลกุรอานที่ว่า

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ
تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِّنْكُمْ وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ
رَحِيمًا ﴾

(النساء : 29)

ความว่า "ผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงอย่ากินทรัพย์สินของพวกเจ้าในระหว่างพวกเจ้าโดยมิชอบ นอกจากมันจะเป็นการค้าขายที่เกิดจากความพอใจในหมู่พวกเจ้าและจงอย่าฆ่าตัวของพวกเจ้าเองแท้จริงอัลลอฮ์ ﷻ เป็นผู้ทรงเมตตาต่อพวกเจ้าเสมอ"

(อัลนิซาอู: 29)

อัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า

﴿ وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تَتْلُوا بَأَيْدِيكُمْ إِلَى الْهَلَكَةِ وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴾

(البقرة : 195)

ความว่า "และพวกเจ้าจงบริจาคในทางของอัลลอฮ์ ﷻ และจงอย่าโยนตัวของพวกเจ้าเองลงไปสู่ความพินาศ²⁸ และจงทำดีเถิด แท้จริงอัลลอฮ์ ﷻ นั้นทรงชอบผู้กระทำความดีทั้งหลาย"

(อัลบะเกาะเราะฮ์: 195)

ประกอบกับหลักฐานจากอัลหะดีษที่ว่า

((لا ضرر ولا ضرار))

ความว่า " จะต้องไม่ทำความเสียหายต่อตนเองและผู้อื่น "

ดังนั้น อาศัยหลักการดังกล่าวเราถือว่าการสูบบุหรี่เป็นสิ่งต้องห้าม (หะรอม) เพราะเป็นที่ปรากฏแน่ชัดว่า การสูบบุหรี่เป็นอันตรายต่อผู้สูบและบุคคลใกล้ชิด ประกาศ ณ วันที่ 6 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2549 ตรงกับปฏิทินอิสลามวันที่ 6 เดือน ซอฟัร ฮ.ศ. 1427 (สำนักจุฬาราชมนตรี)

²⁸ จงอย่าตระหนี่ที่จะเสียสละในทางของอัลลอฮ์ ﷻ เช่นในการป้องกันรักษาศาสนา ในการให้การศึกษาศาสนา เด็กๆ มุสลิม และในการต่อสู้ผู้ที่รุกราน เป็นต้น เพราะการตระหนี่นั้นจะนำมาซึ่งความหายนะประหนึ่งโยนตัวเองสู่ความพินาศ

1.2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.2.4.1 งานวิจัยในประเทศ

เจ๊ะเหล๊ะแขกพงศ์ และคณะ (2555: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการนำหลักศาสนาบัญญัติอิสลามใช้ในการควบคุมการบริโภคยาสูบและคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ ในชุมชนมุสลิม อำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส

ผลการวิจัยพบว่า บทบัญญัติแห่งอัลกุรอานและซุนนะฮ์มีได้ระบุเรื่องการบริโภคยาสูบไว้โดยเฉพาะเพียงบัญญัติไว้เป็นหลักการทั่วไป ส่งผลให้บรรดานักปราชญ์มุสลิมมัซฮับ (สำนักคิดทางกฎหมายอิสลาม) ต่างๆ ต้องทำการวิเคราะห์วินิจฉัยบทบัญญัติดังกล่าวนี้เพื่ออธิบายต่อกรณีการบริโภคยาสูบ สรุปได้เป็น 3 ทศนะคือ

ทศนะแรก มีความเห็นว่าการบริโภคยาสูบเป็นสิ่งต้องห้าม (หะรอม)

ทศนะที่สอง มีความเห็นว่าเป็นสิ่งไม่สมควร (มักรูฮ)

ทศนะที่สาม มีความเห็นว่าเป็นสิ่งอนุมัติ (มุบาห)

เมื่อนำบทบัญญัติแห่งกฎหมายบ้านเมืองมาเปรียบเทียบกับศาสนาบัญญัติอิสลามตามผลการวิเคราะห์วินิจฉัยของปวงปราชญ์ดังกล่าวพบว่า บทบัญญัติแห่งกฎหมายสอดคล้องกับศาสนาบัญญัติอิสลามตามทศนะที่สามซึ่งมีความเห็นว่าการบริโภคยาสูบเป็นสิ่งอนุมัติ แต่เมื่อพิจารณาถึงเจตนารมณ์แห่งกฎหมายแล้วพบว่ากฎหมายมีเจตนารมณ์ที่สอดคล้องกับศาสนาบัญญัติอิสลามตามทศนะที่สองที่มีความเห็นว่าการบริโภคยาสูบเป็นสิ่งที่ไม่สมควร (มักรูฮ) ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของผู้รู้ และผู้นำทางศาสนาในเขตอำเภอเมืองจังหวัดนราธิวาสส่วนใหญ่ ที่เห็นว่าการสูบบุหรี่เป็นสิ่งไม่สมควรผลจากการวิจัยนี้ชี้ให้เห็นว่าการณรงค์เพื่อการควบคุมการบริโภคยาสูบ และคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ในชุมชนมุสลิมอำเภอเมืองจังหวัดนราธิวาส และชุมชนไทยมุสลิมอื่นๆ นั้นควรต้องคำนึงถึงความสอดคล้องระหว่างศาสนาบัญญัติอิสลามข้อค้นพบทางวิชาการหรือการแพทย์ และเจตนารมณ์แห่งบทบัญญัติของกฎหมายภายใต้กรอบความคิดเห็นของผู้รู้ และผู้นำทางศาสนาเป็นสำคัญ

วัฒนชัย ไชยจิตต์ (2552: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องความรู้ เจตคติ และพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของเยาวชนในจังหวัดสตูล

ผลการวิจัย พบว่าเยาวชน ในจังหวัดสตูล ร้อยละ 40.7 มีพฤติกรรมการสูบบุหรี่ ส่วนใหญ่เริ่มต้นสูบบุหรี่เมื่ออายุ 16 ปีขึ้นไป ร้อยละ 41.9 จำนวนบุหรี่ที่สูบโดยเฉลี่ย 8.4 มวนต่อวัน สมาชิกในครอบครัวเยาวชนสูบบุหรี่ร้อยละ 61 ส่วนใหญ่เป็นบิดา จากการทดสอบความสัมพันธ์ ระหว่างพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของเยาวชนในจังหวัดสตูล กับตัวแปรปัจจัยส่วนบุคคล ปรากฏผลดังนี้

ปัจจัยด้านอายุ พบว่า พฤติกรรมการสูบบุหรี่ขณะที่อยู่ในบ้าน และพฤติกรรมการสูบบุหรี่หลังจากรับประทานอาหารทุกมื้อ มีความสัมพันธ์กับอายุของเยาวชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนพฤติกรรมการสูบบุหรี่ขณะมีบุคคลอื่นอยู่ในบริเวณเดียวกัน และพฤติกรรมการสูบบุหรี่เมื่ออยู่ในกลุ่มเพื่อน มีความสัมพันธ์กับอายุของเยาวชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ปัจจัยด้านศาสนา พบว่า พฤติกรรมการสูบบุหรี่ของเยาวชนที่มีความสัมพันธ์กับศาสนาอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ปัจจัยด้านการศึกษา พบว่าพฤติกรรมการสูบบุหรี่ ขณะมีบุคคลอื่นอยู่ในบริเวณเดียวกัน พฤติกรรมการสูบบุหรี่ระหว่างขับถ่าย และพฤติกรรมการสูบบุหรี่ในที่สาธารณะ มีความสัมพันธ์กับการศึกษาของเยาวชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ปัจจัยอายุเริ่มต้นสูบบุหรี่ พบว่า พฤติกรรมการสูบบุหรี่ของเยาวชนมีความสัมพันธ์กับอายุเริ่มต้นสูบบุหรี่ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ปัจจัยด้านจำนวนบุหรี่ที่สูบในแต่ละวัน พบว่า พฤติกรรมการสูบบุหรี่ขณะมีบุคคลอื่นอยู่ในบริเวณเดียวกัน พฤติกรรมการสูบบุหรี่ระหว่างขับถ่าย และพฤติกรรมการสูบบุหรี่หลังจากรับประทานอาหารทุกมื้อมีความสัมพันธ์กับจำนวนบุหรี่ที่สูบในแต่ละวันของเยาวชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนพฤติกรรมการสูบบุหรี่ขณะที่อยู่ในบ้านและพฤติกรรมการสูบบุหรี่เพื่อคลายเครียด มีความสัมพันธ์กับจำนวนบุหรี่ที่สูบในแต่ละวันของเยาวชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของเยาวชนกับความรูู้ และเจตคติ ปรากฏผลดังนี้

ด้านความรู้ พบว่า ความรู้เกี่ยวกับบุหรี่ของเยาวชนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ด้านเจตคติ พบว่า เจตคติเชิงบวกต่อบุหรี่ของเยาวชนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ ขณะมีบุคคลอื่นอยู่ในบริเวณเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ปัจจัยที่ทำให้เยาวชนเริ่มสูบบุหรี่ คือ ตามอย่างเพื่อน อยากลอง และตามอย่างคนในครอบครัวที่สูบบุหรี่

นพมาศ ร่มเกตุ (2550: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาการรับรู้ถึงผลกระทบของการสูบบุหรี่ต่อสุขภาพ และพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จังหวัดสงขลา

จากการศึกษาครั้งนี้พบว่า

1. นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นกับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีการรับรู้ถึงผลกระทบของการสูบบุหรี่ต่อสุขภาพไม่แตกต่างกัน
2. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีการรับรู้ถึงผลกระทบของการสูบบุหรี่ต่อสุขภาพแตกต่างกัน โดยที่การรับรู้ถึงผลกระทบของการสูบบุหรี่ต่อสุขภาพทางกายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และการรับรู้ถึงผลกระทบของการสูบบุหรี่ต่อสุขภาพทางจิตใจ ทางสังคม และผลกระทบโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

3. นักเรียนที่บิดามารดามีอาชีพต่างกัน บิดามารดาและคนในครอบครัว มีพฤติกรรมการสูบบุหรี่ต่างกัน และนักเรียนที่มีที่พักอาศัยต่างกัน มีการรับรู้ถึงผลกระทบของการสูบบุหรี่ต่อสุขภาพไม่แตกต่างกัน

4. พฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักเรียน ส่วนใหญ่ไม่สูบบุหรี่ร้อยละ 93.1 สูบบุหรี่ร้อยละ 3.6 และเคยสูบแต่ปัจจุบันเลิกสูบบุหรี่แล้วร้อยละ 3.3 ใน 2 กลุ่ม หลังนี้ผู้ที่เลิกสูบบุหรี่แล้วมีร้อยละ 48.3 สูบเป็นครั้งคราวร้อยละ 27.6 และสูบทุกวันร้อยละ 24.1 ผู้ที่สูบและเคยสูบเริ่มสูบบุหรี่เป็นครั้งแรกเมื่ออายุ 11-14 ปี สาเหตุที่ทำให้เริ่มสูบบุหรี่คืออยากรู้ อยากลองการสูบบุหรี่มวนแรกในตอนเช้าจะสูบหลังตื่นนอนเกิน 1 ชั่วโมง ชอบสูบบุหรี่ซองยี่ห้อในประเทศจำนวนบุหรี่ที่สูบเฉลี่ยต่อวัน คือ น้อยกว่า 5 มวน ส่วนใหญ่หลีกเลี่ยงการสูบที่โรงเรียน รองลงมา สูบก่อนเข้าชั้นเรียน สูบหลังเลิกเรียน และสูบระหว่างชั่วโมงเรียน สถานที่ที่ชอบสูบ คือ ห้องน้ำของโรงเรียนบุคคลใกล้ชิดที่สูบบุหรี่คือ เพื่อนสนิท บุคคลในครอบครัวทราบพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักเรียน ส่วนใหญ่ไม่เคยปรึกษาใครเกี่ยวกับการเลิกบุหรี่แต่มีบางคนเคยปรึกษาเพื่อน เคยพยายามเลิกสูบบุหรี่ 1-2 ครั้ง มีบิดามารดาเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เลิกสูบบุหรี่ได้ นักเรียนที่สูบบุหรี่ส่วนใหญ่ยินดีให้ความร่วมมือในการรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่

กิตติมา เปาะเตะ (2552: บทคัดย่อ) การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการสูบบุหรี่ของนักเรียน ปัจจัยความเชื่อด้านสุขภาพที่เกี่ยวข้องกับการสูบบุหรี่ของนักเรียน และปัจจัยความเชื่อด้านสุขภาพที่มีผลต่อการสูบบุหรี่ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชายมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสอนศาสนาอิสลามอำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานีจำนวน 250 ราย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยใช้แบบสอบถาม และมีการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน และทดสอบสมมติฐาน โดยใช้สถิติถดถอยพหุคูณแบบลอจิสติก

ผลการวิจัยปรากฏว่าลักษณะข้อมูลส่วนบุคคลของนักเรียนอายุช่วง 17 - 18 ปีกำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีรายได้จากบิดามารดาเฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 1,000 บาท พักอาศัยบ้านตนเอง บิดามารดามีอาชีพเกษตรกรรม บุคคลในครอบครัวส่วนใหญ่สูบบุหรี่

บิดาสูงมากที่สุด นักเรียนส่วนใหญ่เคยสูบบุหรี่ ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ความเชื่อด้านการรับรู้ถึงโอกาสเสี่ยงอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 64.4 ความเชื่อด้านการรับรู้ถึงความรุนแรงอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 66.4 ความเชื่อด้านการรับรู้ถึงประโยชน์อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 45.2 ความเชื่อด้านการรับรู้ถึงอุปสรรคอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 54.4 ปัจจัยความเชื่อด้านสุขภาพที่มีผลต่อการสูบบุหรี่ของนักเรียนพบว่า ถ้านักเรียนมีระดับความเชื่อด้านการรับรู้ถึงโอกาสเสี่ยงเพิ่มขึ้น จะมีโอกาส ที่จะเป็นผู้ไม่สูบบุหรี่ น้อยลง 1.066 เท่า ของนักเรียนที่มีระดับการรับรู้ในโอกาสเสี่ยงระดับเดิม โดยจะมีโอกาสเสี่ยงน้อยลง ระหว่าง 1.0 -1.2 เท่า ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

ข้อเสนอแนะควรให้การรับรู้ถึงพิษภัยของบุหรี่แก่นักเรียนรณรงค์อ่านคู่มือเบาะห้ในมัสยิด

ศุภาวดี ศิริพิน (2552: บทคัดย่อ) การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยด้านทัศนคติที่มีต่อการสูบบุหรี่ของนักเรียนอาชีวศึกษา อายุ 15-20 ปี วิทยาลัยอาชีวบางแก้วฟ้า ตำบลบางพระ อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐมและ 2) ศึกษาระดับความรู้เกี่ยวกับพิษภัยของบุหรี่ที่มีผลต่อทัศนคติที่มีต่อการสูบบุหรี่ของนักเรียนอาชีวศึกษา อายุ 15-20 ปี วิทยาลัยการอาชีวบางแก้วฟ้า ตำบลบางพระ อำเภอนครชัยศรีประชากรที่ศึกษา ได้แก่ นักเรียนอาชีวศึกษา อายุ 15-20 ปีวิทยาลัยการอาชีวบางแก้วฟ้า ตำบลบางพระ อำเภอนครชัยศรีภาคการศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2551 ซึ่งประกอบด้วยนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ภาคการศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวนทั้งสิ้น 549 คน เก็บข้อมูลที่สมบูรณ์ได้จำนวน 240 คน

ผลการวิจัยพบว่า 1). นักเรียนอาชีวศึกษา อายุ 15-20 ปี วิทยาลัยการอาชีวบางแก้วฟ้ามีทัศนคติด้านลบต่อการสูบบุหรี่ในภาพรวม อยู่ในระดับมากได้ค่าเฉลี่ย 3.86 2). นักเรียนอาชีวศึกษา อายุ 15-20 ปี วิทยาลัยการอาชีวบางแก้วฟ้ามีความรู้เกี่ยวกับพิษภัยของบุหรี่อยู่ในระดับปานกลาง ได้ร้อยละ 60.4

วิไลวรรณวิริยะไชโย และคณะ (2549: บทคัดย่อ) การศึกษาเชิงพรรณนาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติต่อการสูบบุหรี่และสุขภาพของบุคลากร นักศึกษาแพทย์และผู้ป่วยนอกและญาติ เพื่อศึกษาอัตราการสูบบุหรี่ของบุคลากร นักศึกษาแพทย์ ของคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อการสูบบุหรี่ในกลุ่มผู้ที่สูบและไม่สูบบุหรี่ เก็บข้อมูลจากกลุ่มบุคลากรจำนวน 1,417 ราย นักศึกษาแพทย์จำนวน 500 ราย และผู้ป่วยนอก และญาติที่มาใช้บริการการรักษาจำนวน 347 ราย โดยการใช้แบบสอบถามแบบให้ผู้ตอบกรอกเอง ในช่วงเดือนพฤษภาคม-มิถุนายน พ.ศ. 2548

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มการศึกษาทุกกลุ่มมีทัศนคติในเรื่องของพิษภัยจากการสูบบุหรี่คล้ายคลึงกัน คือ ร้อยละ 99 เห็นว่าการสูบบุหรี่ไม่เป็นผลดีต่อสุขภาพ และต่อครอบครัว ช้าง มากกว่าร้อยละ 70 เห็นว่าสังคมมีค่านิยมที่ดีว่าผู้ใหญ่ไม่ควรสูบบุหรี่ ผู้ชายสูบบุหรี่ไม่จัดเป็นพฤติกรรมปกติ ผู้หญิงสูบบุหรี่เป็นพฤติกรรมไม่เหมาะสม วัยรุ่นที่สูบบุหรี่เป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมอย่างยิ่ง และไม่น่าเลียนแบบ บุคลากรและนักศึกษาในคณะแพทยศาสตร์ ยังมีผู้สูบบุหรี่แต่อยู่ในอัตราที่ต่ำ ในกลุ่มบุคลากรมีเพียงร้อยละ 3.1 และกลุ่มนักศึกษาร้อยละ 0.8 ร้อยละ 66 ของผู้สูบบุหรี่ในทุกกลุ่มเริ่มสูบจากอยากลอง และร้อยละ 61 เริ่มสูบจากเพื่อนชักนำ ผู้ที่ปัจจุบันยังสูบบุหรี่สูบน้อยกว่า 10 มวนต่อวัน โดยร้อยละ 66 มีความคิดจะเลิกสูบบุหรี่ และร้อยละ 75 มีความต้องการข้อมูลเรื่องวิธีการเลิกด้วยตนเองสูงสุด ส่วนใหญ่ของผู้ที่ไม่คิดเลิกสูบบุหรี่เนื่องจากสภาพแวดล้อมมีผู้สูบบุหรี่มาก

สำหรับการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการสูบและไม่สูบบุหรี่กับทัศนคติและค่านิยมนั้น พบว่ากลุ่มที่ไม่สูบบุหรี่มีทัศนคติเห็นด้วยกับการไม่ควรมีพฤติกรรมสูบบุหรี่ในเพศชาย เพศหญิง วัยรุ่น ผู้ใหญ่ และมีค่านิยมของการไม่สูบบุหรี่สูงกว่ากลุ่มที่เคยสูบหรือปัจจุบันสูบบุหรี่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

นายรังสรรค์ พานจันทร์ (2556: บทคัดย่อ) การวิจัยเรื่อง ความรู้และทัศนคติ ต่อการสูบบุหรี่ของผู้รับบริการ อายุ 15 – 30 ปี โรงพยาบาลขุนหาญ ปี พ.ศ. 2556 นี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติ ต่อการสูบบุหรี่และความรู้เกี่ยวกับพิษภัยของบุหรี่ของผู้รับบริการที่เข้ามาในโรงพยาบาลช่วงวันที่ 1 มกราคม 56 – วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 56 กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้ที่เข้ามาใช้บริการในโรงพยาบาลขุนหาญ อายุ 15 – 30 ปี โดยเป็นการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 150 ราย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่แบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วยข้อมูลทั่วไป และ ข้อมูลความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับบุหรี่ ซึ่งผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ และทดสอบความเชื่อมั่น โดยวิธีอัลฟาของครอนบาค (Cronbach alpha coefficient) เท่ากับ 0.76 และ .0.86 ตามลำดับ เก็บรวบรวมข้อมูล โดยให้ผู้รับบริการตอบแบบสอบถามเอง ยกเว้นบางรายที่อ่านหนังสือไม่คล่องสายตาไม่คิดจะช่วยอ่านให้ฟังแล้วให้ตอบ เก็บข้อมูลระหว่างวันที่ 1 มกราคม 2556 – วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2556 เวลา 8.00 – 16.00 น. วันละ 5-10 คน ในวันที่ผู้วิจัยทำงานอยู่ในโรงพยาบาลและไม่ติดงานอื่นๆ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนาได้แก่ จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความรู้เกี่ยวกับพิษภัยบุหรี่อยู่ในระดับสูงปานกลาง และต่ำร้อยละ 18.7 , 51.3 และ 30.0 ตามลำดับ มีทัศนคติเกี่ยวกับบุหรี่อยู่ในระดับสูงปานกลาง ต่ำ ร้อยละ 68.7, 30.0 และ 1.3 ตามลำดับ

จากการค้นพบดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ควรมีการให้ความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย พืชภัยบุหรี่เพิ่มขึ้นอีกในทุกช่องทาง เพื่อให้ผู้มารับบริการที่โรงพยาบาลขุนหาญ ได้มีความรู้พืชภัยและทัศนคติเกี่ยวกับบุหรี่ที่มากขึ้น เพื่อช่วยให้ประชาชนมีสุขภาพดี ลด ละ เลิก การสูบบุหรี่ซึ่งจะทำให้มีสุขภาพดี มีชีวิตที่มีความสุข

ยุวดี โศกโพธิ์ (2543: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาโครงการโรงเรียนส่งเสริมสุขภาพเพื่อป้องกันการสูบบุหรี่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จังหวัดอำนาจเจริญ จากรายงานการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการสูบบุหรี่ในกลุ่มเยาวชน มาจากการทดลองในชั้นแรก แล้วพัฒนาต่อมาเป็นการสูบบุหรี่เป็นประจำและสุดท้ายคือ การติดนิโคติน ผลจากการวิจัยผู้ใหญ่ที่มี พฤติกรรมการติดนิโคติน โดยส่วนใหญ่จะเริ่มสูบบุหรี่ก่อนอายุ 20 ปี ซึ่งจะพบมากในกลุ่มอายุ 12-14 ปี วัยรุ่นเริ่มสูบบุหรี่โดยไม่คำนึงถึงความมีฤทธิ์เป็นสารเสพติดของนิโคติน จุดประสงค์สำคัญของการวิจัยกึ่งทดลองครั้งนี้ เพื่อศึกษาประสิทธิผลของโครงการ โรงเรียน ส่งเสริมสุขภาพเพื่อป้องกันการสูบบุหรี่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จังหวัดอำนาจเจริญ โดยประยุกต์ทฤษฎีการรับรู้ความสามารถตนเองของแบนดูรา ร่วมกับแนวคิดทักษะชีวิตขององค์การอนามัยโลก กลุ่มตัวอย่าง 80 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 39 คน และกลุ่มเปรียบเทียบ 41 คน ซึ่งกลุ่มทดลองได้รับโปรแกรมโครงการโรงเรียนส่งเสริมสุขภาพเพื่อป้องกันการสูบบุหรี่ ทำการ เก็บรวบรวมข้อมูล 2 ครั้งคือ ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง (ภายหลังสิ้นสุดการจัดกิจกรรม) โดยใช้แบบสอบถาม นักเรียนในกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยการรับรู้ความสามารถตนเอง ความคาดหวังในผลของการปฏิบัติ การเห็นคุณค่าในตนเอง ทักษะการตัดสินใจ ทักษะการปฏิเสธ และพฤติกรรมป้องกันการสูบบุหรี่สูงกว่ากลุ่มเปรียบเทียบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลการวิจัยพบว่า ภายหลังการทดลอง นักเรียนในกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยการรับรู้ความสามารถตนเอง ความคาดหวังในผลของการปฏิบัติ การเห็นคุณค่าในตนเอง ทักษะการตัดสินใจ ทักษะการปฏิเสธและพฤติกรรมป้องกันการสูบบุหรี่ดีขึ้นมากกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 0.05 จากผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าโปรแกรมสุขศึกษาที่จัดขึ้นสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนแห่งอื่นๆ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการ ป้องกันการสูบบุหรี่

ชนนิกานต์ บุญนาค และลลิตา เรืองวิไลเวทย์ (2548: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพฤติกรรมการสูบบุหรี่ ของนักศึกษาหญิง คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี โดยเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์ นักศึกษาหญิงที่มีพฤติกรรมสูบบุหรี่จำนวน 30 คน พบว่า

1. พฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักศึกษาหญิงมี 2 ลักษณะ คือ สูบบุหรี่แล้วติดบุหรี่จนขาดไม่ได้และสูบบุหรี่แต่ไม่ถึงขั้นติดบุหรี่จะสูบบางสถานการณ์เท่านั้น เช่น เทียว ต้ม

เหล่านี้ หรือ เพื่อเสริมบุคลิกของตนเองเท่านั้น นักเรียนหญิงที่พฤติกรรมการสูบบุหรี่เริ่มทดลองสูบบุหรี่ครั้งแรก ที่อายุ 10-15 ปี และเริ่มติดบุหรี่อายุ 15-17 ปี โดยระยะเวลาที่นักศึกษาหญิงสูบบุหรี่มีตั้งแต่ 6 เดือน จนถึง 1 ปี มีความถี่ในการสูบบุหรี่ตั้งแต่ 1 ซองต่อวัน จนถึง 2-3 มวนต่ออาทิตย์ และปริมาณในการสูบเพิ่มขึ้นจากปกติ เช่น 2-3 ซองต่อวัน เมื่ออยู่ในสถานการณ์ที่มีผลต่อความต้องการสูบบุหรี่ ได้แก่เมื่อไปเที่ยวตามสถานบันเทิงยามค่ำคืน และเวลารวมกลุ่มอยู่กับเพื่อนที่สูบบุหรี่ด้วยกัน นักศึกษาหญิงที่ติดบุหรี่ มีความต้องการในการสูบบุหรี่อยู่ตลอดทุก ๆ 3-5 ชั่วโมงและทุกครั้งหลัง รับประทานอาหาร เข้าห้องน้ำ ตื่นนอน รวมถึงเมื่อรู้สึกเครียด โดยต้องหยิบบุหรี่ยามาสูบทุกครั้ง ต่างจากนักศึกษาที่มีพฤติกรรมการสูบบุหรี่แต่ไม่ติด โดยจะสูบเมื่อเวลาไปเที่ยว เพื่อความโก้เก๋เท่านั้น ปริมาณและความถี่ในการสูบบุหรี่ส่งผลถึงค่าใช้จ่ายที่ต้องใช้ในการซื้อบุหรี่ ค่าใช้จ่ายในการซื้อบุหรี่ของนักศึกษาหญิงที่ติดบุหรี่อยู่ที่ 1,500-2,000 บาทต่อเดือน และสำหรับนักศึกษาหญิงที่ไม่ติดบุหรี่จะเสียค่าใช้จ่ายในการซื้อบุหรี่ไม่เกิน 300 บาทต่อเดือน สำหรับการซื้อบุหรี่ของนักศึกษาหญิงที่มีพฤติกรรมการสูบบุหรี่นั้นสามารถซื้อได้จากร้านค้าหลังมหาวิทยาลัย ร้านสะดวกซื้อ และร้านภายในหอพักนักศึกษาหญิง

2. สาเหตุที่ทำให้เกิดพฤติกรรมการสูบบุหรี่มาจากการรับรู้และเรียนรู้จนทำให้เกิดความนึกคิดที่อยากจะลองสูบบุหรี่ โดยกลุ่มที่ทำให้เกิดความนึกคิดและทัศนคติต่อการสูบบุหรี่ได้แก่ กลุ่มที่มีความใกล้ชิดสนิทสนมกัน มีการติดต่อปฏิสัมพันธ์มากที่สุดเป็นกลุ่มปฐมภูมิ ได้แก่ ครอบครัวและเพื่อนฝูง

ฉันทัญดา รองเดช และคณะ (2552: บทคัดย่อ) การศึกษาเชิงพรรณนาในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาพฤติกรรม และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการสูบบุหรี่ของเยาวชนในจังหวัดตรัง กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมต้นมัธยมปลาย และประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในสังกัดสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified multistage sampling) ได้จำนวน ตัวอย่างทั้งหมด 1,332 คน เครื่องมือที่ใช้ได้แก่แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ Chi - Square test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ผลการศึกษา พบว่าเยาวชนเริ่มสูบบุหรี่ครั้งแรก อยู่ในช่วง อายุ 14 – 17 ปี อายุเฉลี่ย 14 ปี ได้บุหรี่ยามาโดยขอจากผู้อื่น และซื้อจากร้านขายของชำ ที่ขายให้โดยไม่สนใจว่าอายุถึงเกณฑ์หรือไม่ โดยมีค่าเฉลี่ยการจ่ายเงินเพื่อซื้อบุหรี่ 8.7 บาทต่อวัน และสูบที่บ้านเพื่อน ส่วนใหญ่คิดจะเลิกสูบและคิดว่าสามารถเลิกได้ถ้าอยากจะเลิก โดยมีบุคคลใกล้ชิดที่สูบ และมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจสูบบุหรี่ เช่น พ่อและเพื่อน ซึ่งเป็นสาเหตุให้ได้รับควันบุหรี่มือสองทุกวันทั้งในและนอกบ้าน กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้กฎหมายห้ามสูบบุหรี่ในสถานที่สาธารณะอยู่ในเกณฑ์ระดับต่ำ

การโฆษณาบูห์ยังพบเห็นในสื่อบ้างเป็นบางครั้ง ส่วนการณรงค์และสื่อเกี่ยวกับการห้ามสูบบุห์ จะพบเห็นได้บ่อยมากในปัจจุบัน ในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างเคยได้รับการสอนเกี่ยวกับบูห์ แต่มีการ อภิปรายหรือการทำกิจกรรมที่ทำให้เกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมยังมีน้อย ควรมีการบรรจุเป็น หลักสูตรการเรียนการสอน ในทุกระดับชั้น เพื่อก่อให้เกิดความตระหนักและมีการเปลี่ยน พฤติกรรมในทางที่ดี

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยต่างๆกับการสูบบุห์ พบว่า เพศ ระดับการศึกษา สภาพพื้นที่ บุคคลใกล้ชิด ทศนคติ การรับรู้การ โฆษณา และการสอนเกี่ยวกับบูห์ ในห้องเรียนมีความสัมพันธ์กับการสูบบุห์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

1.2.4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Hua-HieYong, Stephen L. Hamann, Ron Borland, Geoffrey T.Fong และ Mizurah Omar. (2552) ได้ศึกษาเรื่องการรับรู้บทบาทของศาสนาในคนสูบบุห์วัยผู้ใหญ่และความสัมพันธ์ของผู้นำทางศาสนากับการสูบบุห์ในการเลิกบูห์ เปรียบเทียบระหว่าง ศาสนาพุทธ ในประเทศไทยกับศาสนาอิสลามในประเทศมาเลเซีย เก็บข้อมูลในคนมุสลิมมาเลเซีย จำนวน 1,428 คน คนไทยพุทธ จำนวน 1,971 คน โดยการสัมภาษณ์ต่อหน้า โดยมีการเก็บข้อมูล 2 ครั้ง พบว่าส่วนใหญ่แล้วผู้ตอบแบบสอบถามทั้งศาสนาพุทธและอิสลามมีความเห็นว่าศาสนาไม่เห็นด้วยกับการสูบบุห์และเชื่อว่าศาสนาส่งเสริมให้มีการเลิกบูห์ ซึ่งแบบจำลอง Logistic regression เสนอให้เอา ปัจจัยด้านศาสนามาใช้ในการส่งเสริมการเลิกบูห์ แต่จะได้ผลดีกับศาสนาอิสลามมากกว่าศาสนา พุทธ ซึ่งการศึกษาข้างชี้ให้เห็นอีกว่าทั้งศาสนาและผู้นำทางศาสนาจะเป็นสิ่งที่มีความสำคัญในการ ขับเคลื่อนการเลิกบูห์ แต่ต้องมีความสม่ำเสมอในการปฏิบัติ

Hua-Hie Yong, Steven Savvas, Ron Borland, James Thrasher, Boppha Sirirassamee และ Mizurah Omar. (2554) ได้ศึกษาเรื่อง สิ่งที่มีความสำคัญในการขับเคลื่อน พฤติกรรมการเลิกบูห์ระหว่างปัจจัยทางศาสนาหรือปัจจัยทางสังคมของคนมุสลิมประเทศมาเลเซีย กับคนพุทธประเทศไทย ผลการศึกษาพบว่าทั้งสองศาสนามีการรับรู้ใกล้เคียงกันว่าศาสนาไม่เห็น ด้วยกับการสูบบุห์ แต่คนศาสนาพุทธของประเทศไทยมีการรับรู้ในทางสังคมว่าไม่เห็นด้วยกับการ สูบบุห์มากกว่าคนมุสลิมมาเลเซีย ที่พบว่าศาสนามีความเกี่ยวข้องกับความพยายามในการเลิก บูห์มากกว่า ในคนมุสลิมมาเลเซียจะพบว่าความเชื่อทางศาสนามีบทบาทมากกว่าความเชื่อทางโลก ในการผลักดันการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการเลิกบูห์ในประเทศมาเลเซีย แต่สำหรับประเทศ ไทยพบว่าแบบแผนทางสังคมจะใช้ได้ผลดีกว่า

Sitti Chotidjah (2012: บทคัดย่อ) การศึกษาครั้งนี้คือเพื่อตรวจสอบผลกระทบของศูนย์ควบคุมสุขภาพภายนอกเกี่ยวกับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ผู้ใกล้ชิดโดยความรู้ของการสูบบุหรี่ในเพศชายวัยรุ่น เทคนิคการสุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญกลุ่มตัวอย่างเป็น 110 คน อายุ 15-20 ปีใน Yogyakarta ความน่าเชื่อถือผลการทดสอบแสดงขนาดของศูนย์การควบคุมสุขภาพภายนอกมีความน่าเชื่อถือที่ดี ($\alpha = 0.854$) ในขณะที่การทดสอบความรู้เกี่ยวกับการสูบบุหรี่มี $KR-20 = 0.311$ และ α ระดับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ = 0.405 ซึ่งหมายความว่าเครื่องมือทั้งน้อยน่าเชื่อถือ นอกจากนี้ข้อมูลการวิจัยไม่เป็นไปตามสมมติฐานของปกติ ($= 0.005 < 0.05$) และจะต้องเป็นเส้นตรงที่จะดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเพื่อให้เส้นทางที่ไม่สามารถใช้ในการทดสอบสมมติฐานที่น่าเสนอในการศึกษานี้ ผลการทดสอบด้วย t-test พบว่ามีความแตกต่างในศูนย์ควบคุมสุขภาพภายนอก ($t = -0.913$; $p = 0.363$; $F = 1.360$; $p = 0.204 > 0.05$) และความรู้ของบุหรี่ยุคใหม่ ($t = 1.572$; $p = 0.119$; $F = 1, 276$; $p = 0.261 > 0.05$) ระหว่างผู้สูบบุหรี่ที่สูบบุหรี่เป็นประจำและพยายาม Spearman ความสัมพันธ์ผลการทดสอบแสดงให้เห็นว่าไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการสูบบุหรี่กับสุขภาพศูนย์ควบคุมสุขภาพภายนอก ($RS = 0.210$; $p = 0.027 < 0.05$) แต่ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการสูบบุหรี่ที่มีความรู้เกี่ยวกับบุหรี่ยุคใหม่ ($RS = 0.155$; $p = 0.105 > 0.05$)

ลิม KH 1 และคณะ (2009: บทคัดย่อ) การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดระดับของความรู้และเข้าใจทัศนคติของพวกเขาที่มีต่อการสูบบุหรี่และประการที่สองเพื่อตรวจสอบว่าพื้นหลังยาวนานสถานะการสูบบุหรี่และความรู้เกี่ยวกับความเสี่ยงต่อสุขภาพจากการสูบบุหรี่มีส่วนร่วมต่อการพัฒนาทัศนคติดังกล่าวทั้งหมดของผู้ตอบแบบสอบถามอายุ 18 ปี 10,545 ขึ้นไปทั่วประเทศมาเลเซียถูกสัมภาษณ์ ผลชี้ให้เห็นว่าระดับของความรู้และทัศนคติที่แตกต่างกันโดยเพศระดับการศึกษาสถานภาพการสูบบุหรี่อายุเชื้อชาติและประเภทการสูบบุหรี่ สูบบุหรี่ 'การศึกษาต่ำความรู้ที่ไม่ดีเกี่ยวกับอันตรายของการสูบบุหรี่และการเป็นเพศมีผลกระทบในเชิงบวกมากขึ้นหรือมากขึ้นในทัศนคติของพวกเขาที่มีต่อการสูบบุหรี่การกำหนดและการดำเนินการของโปรแกรมแบบองค์รวมที่มุ่งเป้าไปที่การเพิ่มความรู้และเปลี่ยนแปลงทัศนคติที่บัญชีสำหรับพื้นหลังยาวนานของประชากรที่จะแนะนำเพื่อที่จะนำมารองรับการสูบบุหรี่และทำให้ลดปัญหาสุขภาพที่เกี่ยวข้องกับการสูบบุหรี่

Roslee Bin Ahmad และคณะ (บทคัดย่อ) การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะระบุแหล่งที่มาของความเสียหายของการสูบบุหรี่และเงินบริจาคการเรียกเก็บเงินของวัสดุในหมู่ผู้สูบบุหรี่ ก่อให้เกิดการมองเห็นแง่มุมของความสัมพันธ์ปัจจัยทางสังคมและสิ่งแวดล้อม ในขณะที่ด้านที่มองเห็นได้ของความเสียหายและปัจจัยการพึ่งพาปัจจัยสุขภาพ นอกจากนี้

ยังมีปัจจัยที่เอื้อต่อการติดยาเสพติดนอกจากนี้ยังอยู่ระหว่างการสอบสวน แบบสอบถามในการศึกษาที่สร้างขึ้น โดยนักวิจัยนี้ แบบสอบถามแบ่งออกเป็นสองส่วน ส่วนหนึ่งพื้นที่หลังเป็นผู้ตอบแบบสอบถามในขณะที่ส่วน B มีหัวข้อประกอบคือ ปัจจัยส่วนหนึ่งของความสัมพันธ์ทางสังคม ปัจจัยแวดล้อมส่วนประกอบขึ้นส่วนที่มีความเสี่ยงอ้างอิงส่วนประกอบและปัจจัยความเสี่ยงด้านสุขภาพองค์ประกอบที่เอื้อต่อการติดยาเสพติดวัสดุ ผลของการศึกษานำร่องของ 15 คน ที่ Pusat Giat มารตรงกลาง, รัฐราชสถานเป็นเทียบเท่ากับ 0.86 นักวิจัยได้รับการดำเนินการการศึกษาที่ Pusat Giat มารตรง Bukit Palos, ตรังกานู โดยการเลือกประชากรทั้งหมดของผู้ตอบแบบสอบถาม 73 คน ในการศึกษา นักวิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการบรรยายร้อยละ ผลการวิจัยยังพบว่า 53.43% ของผู้ตอบแบบสอบถามกล่าวว่าสาเหตุของการสูบบุหรี่ในที่สุดก่อให้เกิดโดยความสัมพันธ์ทางสังคม 60.54% ของผู้ตอบแบบสอบถามไม่เห็นด้วยสาเหตุวันที่เกิดจากปัจจัยสิ่งแวดล้อม 66.33% ของผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยการพึ่งพาอาศัยส่งผลกระทบต่อความเสี่ยงของบุคคลสำหรับการสูบบุหรี่, 64.96% ของผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยที่ส่งผลกระทบต่อความเสี่ยงต่อสุขภาพของบุคคลจากการสูบบุหรี่และ 67.34% ของผู้ตอบแบบสอบถามไม่เห็นด้วยการสูบบุหรี่ก่อให้เกิดการติดยาเสพติดสาร

จากการศึกษานักวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าว สรุปได้ว่าปัจจัยที่ทำให้เยาวชนสูบบุหรี่เป็นปัจจัยด้านสังคม และสิ่งแวดล้อม ผู้เริ่มสูบบุหรี่มักเริ่มสูบบุหรี่ในวัยรุ่นซึ่งวัยรุ่นส่วนใหญ่จะกำลังศึกษาระดับมัธยมศึกษาสาเหตุของการเริ่มสูบบุหรี่ของเยาวชนมีหลายสาเหตุเช่นอยากทดลองสูบบุหรี่เพื่อนหรือบุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่มีทัศนคติความเชื่อที่ผิดๆ พฤติกรรมการสูบบุหรี่ของเยาวชนนั้น ส่วนใหญ่จะสูบบุหรี่ขณะอยู่ที่บ้าน อยู่กับเพื่อนๆ และการเข้าไปในสังคม และจะสูบบุหรี่ทุกครั้งหลังรับประทานอาหาร ส่วนงานวิจัยต่างประเทศนั้น ได้ศึกษาพฤติกรรมการสูบบุหรี่ และผลกระทบจากการสูบบุหรี่ มีผลกระทบต่อสุขภาพของผู้สูบ และขัดต่อหลักศาสนบัญญัติ เพราะการสูบบุหรี่เป็นทำลายตัวเอง และผู้ที่อยู่รอบข้าง และยังได้ทำลายทรัพย์สิน โดยเปล่าประโยชน์ ผู้วิจัยต้องการศึกษา พฤติกรรมการสูบบุหรี่ของชาวไทยมุสลิม ในด้านผลกระทบต่อสุขภาพของผู้สูบ และเพื่อศึกษาถึงทัศนคติของชาวไทยมุสลิม ต่อการสูบบุหรี่เพื่อนำผลจากการศึกษาไปเป็นแนวทางในการณรงค์แก้ไขปัญหามาเพื่อการไม่สูบบุหรี่ต่อไป

1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย

- 1.3.1 เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของชาวไทยมุสลิมในอำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี
- 1.3.2 เพื่อศึกษาถึงระดับความรู้เกี่ยวกับการสูบบุหรี่ของชาวไทยมุสลิมในอำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี
- 1.3.3 เพื่อศึกษาถึงแนวทางการรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่ของชาวไทยมุสลิมในอำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี

1.4 สมมุติฐาน

- 1.4.1 ชาวไทยมุสลิมในอำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี มีพฤติกรรมการสูบบุหรี่ที่แตกต่างกัน
- 1.4.2 ชาวไทยมุสลิมในอำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี มีความรู้เกี่ยวกับการสูบบุหรี่ที่แตกต่างกัน

1.5 ความสำคัญและประโยชน์ของการวิจัย

- 1.5.1 ทำให้ทราบถึงพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของชาวไทยมุสลิมในอำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี
- 1.5.2 ทำให้ทราบถึงระดับความรู้เกี่ยวกับการสูบบุหรี่ของชาวไทยมุสลิมในอำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี
- 1.5.3 สามารถใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการ เพื่อลดปัญหาการสูบบุหรี่ในกลุ่มเยาวชนชาวไทยมุสลิมในอำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี

1.6 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของชาวไทยมุสลิมในอำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี

1.6.1 ขอบเขตของเนื้อหา

1.6.1.1 การวิจัยมุ่งศึกษาถึงพฤติกรรมกรรมการสูบบุหรี่ของชาวไทยมุสลิมในอำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี

1.6.2 ขอบเขตของประชากร

1.6.2.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ชาวไทยมุสลิมในอำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานีจำนวน 400 คน

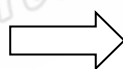
1.6.3 กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาพฤติกรรมกรรมการสูบบุหรี่ของชาวไทยมุสลิมในอำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ด้วยการรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยดังนี้

ตัวแปรต้น

ข้อมูลทั่วไป

1. เพศชาย
2. อายุ
3. ระดับการศึกษาด้านสามัญ
4. ระดับการศึกษาด้านศาสนา
5. ประสบการณ์การสูบบุหรี่
6. รายได้

ตัวแปรตาม

พฤติกรรมกรรมการสูบบุหรี่

1. สูบบุหรี่ครั้งแรกเมื่ออายุ
2. สาเหตุที่สูบบุหรี่ครั้งแรก
3. ระยะเวลาที่สูบบุหรี่มาแล้ว
4. สาเหตุที่ทำให้สูบบุหรี่เป็นประจำ

ระดับความรู้เกี่ยวกับบุหรี่

1.7 ข้อตกลงเบื้องต้น

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดข้อตกลงเบื้องต้นไว้ ดังนี้

1.7.1 การอ้างอิงอัลกุรอานผู้วิจัยจะใช้มาตรฐานการอ้างอิงโดยระบุชื่อซูเราะฮ์และลำดับอายะฮ์ เช่น (อัลมาอิดะฮ์: 22) หมายถึง ซูเราะฮ์ อัลมาอิดะฮ์ อายะฮ์ ที่ 22

1.7.2 การอ้างอิงอัลหะดีษผู้วิจัยจะอ้างถึงผู้บันทึกหะดีษและหมายเลขหะดีษ เช่น (หะดีษบันทึกโดย al-Tirmidhiy หะดีษหมายเลข 2516) โดยใช้ในการเขียนแบบเชิงอรรถ

1.7.3 การแปลและการอธิบายความหมายอายะฮ์อัลกุรอานเป็นภาษาไทย ผู้วิจัยจะยึดคำกัร้อลกุรอานพร้อมความหมายของสมาคมนักเรียนเก่าอาหรับ ประเทศไทย ซึ่งจัดพิมพ์และเผยแพร่โดยศูนย์กษัตริย์พะฮัด เพื่อการพิมพ์อัลกุรอานแห่งนครมะดีนะฮ์ อัลมุนาวะเราะฮ์ ฮ.ศ.1419

1.7.4 การแปลตำราหนังสือและเอกสารต่างๆ ที่เป็นภาษาต่างประเทศมาเป็นภาษาไทย ผู้วิจัยจะแปลความหมายโดยภาพรวม และจะคงรักษาความหมายของข้อความเดิมอย่างสมบูรณ์ที่สุด

1.7.5 การปริวรรตอักษรอาหรับ – ไทย และ อาหรับ – อังกฤษ ผู้วิจัยจะใช้อักษรที่เทียบโดยวิทยาลัยอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี และตารางปริวรรตอักษรของห้องสมุดรัฐสภาอเมริกา

1.7.6 การอ้างอิงผู้วิจัยจะใช้การอ้างอิงแบบนาม – ปี (Author – Date) โดยระบุชื่อผู้แต่ง ปีที่พิมพ์ และเลขหน้าที่ใช้อ้างอิงในวงเล็บ (.....)

1.7.7 รูปแบบการพิมพ์งานวิจัย ผู้วิจัยใช้คู่มือการเขียนและการพิมพ์วิทยานิพนธ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ปี 2545 และคู่มือการวิจัยเพื่ออิสลามศึกษาของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ปี 2548

1.8 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์ ดังต่อไปนี้

1.8.1 สัญลักษณ์ ﷻ เป็นภาษาอาหรับที่มาจากคำว่า “ซุบฮานะฮ์ฮูวะตะอาลา” หมายถึง “มหาบริสุทธิ์แด่พระองค์และทรงสูงส่ง” เป็นคำที่ใช้กล่าวสรรเสริญและยกย่องอัลลอฮ์ ﷻ หลังจากที่ได้เอ่ยนามของพระองค์

1.8.2 สัญลักษณ์ ﴿﴾ เป็นภาษาอาหรับที่มาจากคำว่า “ซ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะซัลลัม” หมายถึง “ขออัลลอฮฺ ﴿﴾ ทรงประทานความโปรดปรานและความสันติแก่ท่าน” เป็นคำที่ใช้กล่าว ยกย่องท่านเราะซูล ﴿﴾ หลังจากที่ได้เฝ้านามของท่าน

1.8.3 สัญลักษณ์ ﴿﴾ เป็นภาษาอาหรับที่มาจากคำว่า “อะลัยฮิสสะลาม” หมายถึง “ขออัลลอฮฺ ﴿﴾ ทรงประทานความสันติแก่ท่าน” เป็นคำที่ใช้กล่าวยกย่องท่านนะบีต่างๆ หลังจากที่ได้เฝ้านามของท่าน

1.8.4 สัญลักษณ์ ﴿﴾ เป็นภาษาอาหรับที่มาจากคำว่า “เราะฎียัลลอฮุอันฮุม” หมายถึง “ขออัลลอฮฺ ﴿﴾ ทรงโปรดปรานแก่เขา” เป็นคำที่ใช้กล่าวให้เกียรติแก่สะหาบะฮ์ หลังจากที่ได้เฝ้านามของพวกเขา

1.8.5 สัญลักษณ์ ﴿﴾ เป็นภาษาอาหรับที่มาจากคำว่า “เราะฎียัลลอฮุอันฮุม” หมายถึง “ขออัลลอฮฺ ﴿﴾ ทรงโปรดปรานแก่พวกเขา” เป็นคำที่ใช้กล่าวให้เกียรติแก่บรรดาศะหาบะฮ์ หลังจากที่ได้เฝ้านามของพวกเขา

1.8.6 ﴿.....﴾ วงเล็บปีกกาใช้สำหรับอายะฮ์อัลกุรอาน

1.8.7 ((.....)) วงเล็บคู่ จะใช้สำหรับตัวบทหะดีษ

1.8.8 (.....) วงเล็บเดี่ยวจะใช้สำหรับการเขียนอ้างอิง และการอธิบายศัพท์ที่สำคัญ

สำคัญ

1.8.9 “.....” อัญประกาศจะใช้สำหรับการแปลอัลกุรอาน อัลหะดีษ ชื่อหนังสือ และคำพูดของอูละมาอ์

1.9 นิยามศัพท์เฉพาะ

บุหรี่ หมายถึง บุหรี่ที่สุบรวมทุกประเภท ประกอบด้วย 1) บุหรี่ซอง (Manufactured cigarette) ทั้งที่ผลิตในและต่างประเทศ 2) บุหรี่มวนเองจากใบจาก/ใบตอง/กระดาศ มวนชนิดต่าง ๆ และ 3) บุหรี่อื่น ๆ ได้แก่ ซิการ์ ไปป์ จีโย และอื่น ๆ

ชาวไทยมุสลิม หมายถึง ชาวไทยมุสลิมที่สูบบุหรี่ที่อาศัยอยู่ในอำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี

การสูบบุหรี่ หมายถึง การสูบบุหรี่ของชาวไทยมุสลิมในอำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี รวมถึงสูบบุหรี่เพียงครั้งเดียว ทดลองสูบบุหรี่ เคยสูบบุหรี่แต่เลิกแล้ว สูบบุหรี่เป็นครั้งคราว สูบบุหรี่เป็นประจำ และปัจจุบันยังสูบบุหรี่อยู่

การไม่สูบบุหรี่ หมายถึง ไม่เคยสูบบุหรี่ในทุกรณ

พฤติกรรมการสูบบุหรี่ หมายถึง ลักษณะการสูบบุหรี่ของชาวไทยมุสลิม ในอำเภอ ยะรัง จังหวัดปัตตานี ได้แก่ ประสบการณ์ในการสูบบุหรี่ สาเหตุที่ทำให้สูบบุหรี่ การสูบบุหรี่ในปัจจุบัน การสูบบุหรี่มวนแรกหลังตื่นนอนตอนเช้า ชนิดของบุหรี่ จำนวนบุหรี่ที่สูบเฉลี่ยต่อวัน

ทัศนคติต่อการสูบบุหรี่ หมายถึง ความคิดเห็น ทัศนะ ของชาวไทยมุสลิมในอำเภอ ยะรัง จังหวัดปัตตานี ซึ่งมาจากความรู้สึกหรือความเชื่อที่มีต่อการสูบบุหรี่ เช่น การสูบบุหรี่ทำให้ เสื่อมสุขภาพ การสูบบุหรี่เป็นสิ่งที่ไม่ควรเลียนแบบฯ

ความรู้เกี่ยวกับพิษภัยของบุหรี่ หมายถึง การที่ชาวไทยมุสลิมมีความรู้และ สามารถจดจำข้อเท็จจริงเกี่ยวกับบุหรี่ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับบุหรี่ และพิษภัยในการสูบบุหรี่ว่า ถ้า สูบบุหรี่แล้วจะมีผลเสียอย่างไรต่อร่างกายของผู้สูบ และผู้อยู่ข้างเคียงบ้าง

Prince of Songkla University
Pattani Campus